

БОЛГРАДСЬКИЙ РАЙОННИЙ СУД ОДЕСЬКОЇ ОБЛАСТІ

31.07.2026

Справа № 497/150/22

Провадження № 1-кс/497/278/26

**УХВАЛА
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ***про розгляд скарги на постанову слідчого про закриття кримінального провадження*

31.07.26 року

м.Болград

Слідчий суддя Болградського районного суду Одеської області Кодінцева С.В.,
за участю секретаря – Мунтянкової В.Р.,
заявника (скаржника) – Істоміна О.С. (ВКЗ),
представника заявника (скаржника) – Ягунова Д.В. (ВКЗ),
слідчої - Кілафли В.В.,
прокурора – Іванова О.К.,
розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду в м. Болград скаргу
Істоміна Олега Сергійовича, яка подана в його інтересах – адвокатом Ягуновим Дмитром
Вікторовичем на постанову слідчого про закриття кримінального провадження, -

ВСТАНОВИВ:

09.07.2026 року до Болградського районного суду Одеської області через систему
«Електронний суд» надійшла скарга Істоміна Олега Сергійовича, подана в його інтересах
адвокатом Ягуновим Дмитром Вікторовичем на постанову про закриття кримінального
провадження (т.1 а.с.1-7), якою заявник просить:

- 1.Прийняти цю скаргу до розгляду та зареєструвати її в установленому порядку.
- 2.Витребувати у Болградської окружної прокуратури Одеської області та у
слідчого відділу Болградського РВП ГУНП в Одеській області матеріали кримінального
провадження № 12018160150002589 у повному обсязі, в тому числі в електронному
вигляді.
- 3.Зобов'язати уповноваженого слідчого та/або прокурора у кримінальному
провадженні № 12018160150002589 невідкладно надати потерпілому Істоміну О.С. та
його представникові адвокату Ягунову Д.В. копію постанови про закриття зазначеного
кримінального провадження від 26.01.2022.
- 4.Поновити потерпілому Істоміну О.С. та його представникові адвокату Ягунову
Д.В. процесуальний строк на оскарження постанови про закриття кримінального
провадження № 12018160150002589 від 26.01.2022, обчислюючи його з моменту
фактичного отримання копії зазначеної постанови.
- 5.Забезпечити потерпілому Істоміну О.С. та його представникові адвокату Ягунову
Д.В. можливість ознайомитися з матеріалами кримінального провадження
№12018160150002589 у повному обсязі.
- 6.Призначити судові засідання для розгляду цієї скарги за обов'язковою участю
потерпілого та його представника.
- 7.За результатами розгляду скарги, у разі встановлення незаконності та/або
необґрунтованості постанови про закриття кримінального провадження №
12018160150002589 від 26.01.2022, – скасувати зазначену постанову та зобов'язати
відновити досудове розслідування у цьому кримінальному провадженні (т.1 а.с.1-28).

09.07.2026 року представником заявника Істоміна О.С. – адвокатом Ягуновим Д.В.
надіслано клопотання, яким просить долучити цю заяву разом із доданими до неї
документами до матеріалів судової справи No 497/150/22 (провадження No 1-
кс/497/278/26) як докази неодноразового звернення заявника та його представника із

адвокатськими запитами та докази ухилення органів прокуратури і поліції від надання відповіді по суті та копії постанови про закриття кримінального провадження.

Врахувати викладені у цій заяві обставини під час розгляду скарги заявника як самостійне свідчення умисного характеру ухилення посадових осіб органів прокуратури та поліції від виконання законного обов'язку щодо надання інформації та копій документів на адвокатський запит.

Витребувати безпосередньо в порядку, передбаченому Кримінальним процесуальним кодексом України, у Болградської окружної прокуратури Одеської області та слідчого відділу Болградського РВП ГУНП в Одеській області копію постанови слідчого про закриття кримінального провадження № 12018160150002589 від 26.01.2022 року, а також матеріали цього кримінального провадження в обсязі, необхідному для розгляду скарги заявника по суті.

Призначити судові засідання для розгляду скарги заявника за обов'язковою участю заявника та його представника (т.1 а.с.30-47).

10.07.2027 представником заявника Істоміна О.С. – адвокатом Ягуновим Д.В. надіслано клопотання, яким просить долучити цю заяву разом із доданими до неї документами до матеріалів судової справи № 497/150/22 (провадження № 1-кс/497/278/26) як докази неодноразового звернення заявника та його представника із адвокатськими запитами та докази ухилення органів прокуратури і поліції від надання відповіді по суті та копії постанови про закриття кримінального провадження.

2. Врахувати викладені у цій заяві обставини під час розгляду скарги заявника як самостійне свідчення умисного характеру ухилення посадових осіб органів прокуратури та поліції від виконання законного обов'язку щодо надання інформації та копій документів на адвокатський запит.

3. Витребувати безпосередньо в порядку, передбаченому Кримінальним процесуальним кодексом України, у Болградської окружної прокуратури Одеської області та слідчого відділу Болградського РВП ГУНП в Одеській області копію постанови слідчого про закриття кримінального провадження № 12018160150002589 від 26.01.2022 року, а також матеріали цього кримінального провадження в обсязі, необхідному для розгляду скарги заявника по суті.

4. Призначити судові засідання для розгляду скарги заявника за обов'язковою участю заявника та його представника (т.1 а.с.48-89).

10.07.2026 року представником заявника – адвокатом Ягуновим Д.В. надіслано для відома слідчому судді повторний адвокатський запит адресований: Офісу Генерального прокурора, Національній поліції України, Одеської обласної прокуратури, Ізмаїльської окружної прокуратури, Ізмаїльського РВП про невиконання адвокатського запиту від 28.06.2026 року, надання інформації та належним чином засвідчених копій документів (т.1 а.с.90-95).

10.07.2026 року представником заявника – адвокатом Ягуновим Д.В. через систему «Електронний суд» надіслано додаткові пояснення по справі, в яких наголошує про суперечливі відповіді щодо кримінальних проваджень № 12018160150002589 та 12022162150000778, які надані Одеською обласною прокуратурою, Ізмаїльським РВП ГУНП в Одеській області, Слідчим управлінням ГУНП в Одеській області.

Попри щонайменше восьмиразове направлення адвокатського запиту та повторний запит від 8 липня 2026 року, жоден з органів-адресатів не надав потерпілому чи його адвокату засвідченої копії жодної постанови про закриття кримінального провадження. Натомість кожен орган послідовно перенаправляє заявника до іншого органу: Одеська обласна прокуратура — до районних (окружних) прокуратур і відповідних відділів поліції; Слідче управління ГУНП — безпосередньо до Болградського та Ізмаїльського РВП; Ізмаїльський РВП — до Болградського РВП; слідчий, відповідальний за провадження, — повідомляє про власну відсутність доступу без зазначення особи, яка наразі здійснює розслідування. Внаслідок такого замкненого кола перенаправлень потерпілий та його адвокат протягом більш ніж двох тижнів не отримали жодного документа по суті запиту — лише сім взаємовиключних, неповних або ухильних відповідей, жодна з яких не містить засвідченої копії постанови, необхідної для її оскарження.

Наголошував, що потерпілий та його представник не отримали копії постанови про закриття кримінального провадження (т.1 а.с.96-104).

13.07.2026 року представником заявника – адвокатом Ягуновим Д.В. через систему «Електронний суд» надіслано пояснення по справі, в яких повідомляє суду, що станом на дату подання цього пояснення копія постанови слідчого про закриття кримінального провадження № 12018160150002589 від 26.01.2022 року, яка є безпосереднім предметом скарги потерпілого, потерпілому Істоміну О.С. та його представнику не надана.

Цим представник потерпілого доводить наведені обставини до відома суду з тим, щоб суд вважався поінформованим про них на майбутнє - зокрема під час розгляду цієї скарги, а також будь-яких подальших клопотань, заяв чи скарг потерпілого та його представника в межах цього та пов'язаних проваджень.

Представник заявника просить:

1. Долучити це пояснення до матеріалів судової справи № 497/150/22 (провадження № 1-кс/497/278/26).

2. Врахувати викладені обставини, зокрема факт продовжуваного ненадання потерпілому та його представнику копії постанови про закриття кримінального провадження № 12018160150002589 попри визнання органами прокуратури та поліції факту її існування, під час розгляду скарги заявника.

3. Вважати суд поінформованим про наведені в цьому поясненні обставини, які, на переконання представника потерпілого, вказують на ознаки корупційного зв'язку між особами, причетними до вчинення злочину щодо потерпілого Істоміна О.С., та посадовими особами органів Національної поліції і прокуратури, для врахування цієї обставини на майбутнє під час розгляду цієї та пов'язаних справ.

4. Повторно витребувати безпосередньо у Болградського районного відділу поліції ГУНП в Одеській області та Болградської окружної прокуратури Одеської області засвідчену копію постанови слідчого про закриття кримінального провадження №12018160150002589 від 26.01.2022 року.

5. Призначити судові засідання для розгляду скарги заявника за обов'язковою участю заявника та його представника (т.1 а.с.105-157).

14.07.2026 року представником заявника – адвокатом Ягуновим Д.В. надіслано для відома слідчому судді повідомлення щодо систематичного невиконання вимог статті 284 КПК України та необхідності скасування постанови про закриття кримінального провадження, яке адресовано Ізмаїльському РВП ГУНП в Одеській області, Ізмаїльській окружній прокуратурі Одеської області, Одеській обласній прокуратурі, ГУНП в Одеській області та Болградському районному суду (т.1 а.с.158-169).

В рамках саме цієї скарги представником заявника Істоміна О.С. – адвокатом Ягуновим Д.В. подано заяву про відвід слідчому судді Кодінцевій С.В., яку передано на розгляд слідчого судді Раца В.А.

Ухвалою слідчого судді Болградського районного суду Одеської області від 13.07.2026 року відмовлено у задоволенні вказаної заяви представнику заявника (т.2 а.с.110). Дана ухвала була вручення слідчому судді Кодінцевій С.В. 14.07.2026 об 11:00 годині (т.2 а.с.109).

13.07.2026 року через систему «Електронний суд» представником заявника Істоміна О.С. – адвокатом Ягуновим Д.В. надіслано **другу скаргу** на постанову слідчого про закриття кримінального провадження № 12018160150002589 від 26.01.2022 року з додатками (т.1 а.с.164-240).

Цією скаргою заявник просить:

1. Прийняти цю скаргу до розгляду та зареєструвати її в установленому порядку.

2. Визнати поважними причини неподання разом із цією скаргою копії постанови слідчого про закриття кримінального провадження №12018160150002589 від 26.01.2022, яка є предметом оскарження, з огляду на об'єктивну та документально підтверджену неможливість її отримання потерпілим і його представником попри вжиті ними активні та неодноразові заходи.

3. Поновити потерпілому Істоміну О.С. та його представникові адвокату Ягунову Д.В. процесуальний строк на оскарження постанови про закриття кримінального провадження № 12018160150002589 від 26.01.2022, обчислюючи його з моменту фактичного отримання копії зазначеної постанови.

4. Витребувати безпосередньо у Болградської окружної прокуратури Одеської області та слідчого відділу Болградського РВП ГУНП в Одеській області засвідчену копію постанови слідчого про закриття кримінального провадження № 12018160150002589 від 26.01.2022, а також матеріали цього кримінального провадження у повному обсязі, в тому числі в електронному вигляді.

5. Зобов'язати уповноваженого слідчого та/або прокурора невідкладно, після виконання судового витребування, надати потерпілому Істоміну О.С. та його представникові адвокату Ягунову Д.В. засвідчену копію зазначеної постанови.

6. Надати потерпілому Істоміну О.С. та його представникові адвокату Ягунову Д.В. право доповнити цю скаргу мотивованими доводами по суті постанови протягом десяти днів з моменту фактичного отримання її копії.

7. Забезпечити потерпілому Істоміну О.С. та його представникові адвокату Ягунову Д.В. можливість ознайомитися з матеріалами кримінального провадження №12018160150002589 у повному обсязі.

8. Призначити судові засідання для розгляду цієї скарги за обов'язковою участю потерпілого та його представника.

9. За результатами розгляду скарги, у тому числі за наслідками дослідження копії постанови, отриманої на виконання пункту 4 цієї вимоги, — у разі встановлення незаконності та/або необґрунтованості постанови про закриття кримінального провадження № 12018160150002589 від 26.01.2022 - скасувати зазначену постанову та зобов'язати відновити досудове розслідування у цьому кримінальному провадженні.

13.07.2026 року через систему «Електронний суд» представником заявника Істоміна О.С. – адвокатом Ягуновим Д.В. надіслано **третю скаргу** на постанову слідчого про закриття кримінального провадження № 12018160150002589 від 26.01.2022 року з додатками (т.2 а.с.1-82).

Вимоги скарги наступні:

1. Прийняти цю скаргу до розгляду та зареєструвати її в установленому порядку.

2. Визнати поважними причини неподання разом із цією скаргою копії постанови слідчого про закриття кримінального провадження № 12018160150002589 від 26.01.2022, яка є предметом оскарження, з огляду на об'єктивну та документально підтверджену неможливість її отримання потерпілим і його представником попри вжиті ними активні та неодноразові заходи.

3. Поновити потерпілому Істоміну О.С. та його представникові адвокату Ягунову Д.В. процесуальний строк на оскарження постанови про закриття кримінального провадження № 12018160150002589 від 26.01.2022, обчислюючи його з моменту фактичного отримання копії зазначеної постанови.

4. Відкрити провадження за цією скаргою.

5. Невідкладно, з огляду на триваючу понад два тижні системну протидію органів досудового розслідування і прокуратури, витребувати безпосередньо у Болградської окружної прокуратури Одеської області та слідчого відділу Болградського РВП ГУНП в Одеській області засвідчену копію постанови слідчого про закриття кримінального провадження № 12018160150002589 від 26.01.2022, а також матеріали цього кримінального провадження у повному обсязі, в тому числі в електронному вигляді.

6. Зобов'язати уповноваженого слідчого та/або прокурора невідкладно, після виконання судового витребування, надати потерпілому Істоміну О.С. та його представникові адвокату Ягунову Д.В. засвідчену копію зазначеної постанови, а також завантажити цю постанову до Єдиної судової інформаційно-комунікаційної системи (систему «Електронний суд»).

7. Викликати до судового засідання для надання пояснень слідчого та прокурора, які здійснювали або здійснюють процесуальне керівництво та розслідування у кримінальному провадженні № 12018160150002589.

8. Надати потерпілому Істоміну О.С. та його представникові адвокату Ягунову Д.В. право доповнити цю скаргу мотивованими доводами по суті постанови протягом

десяти днів з моменту фактичного отримання її копії.

9. Забезпечити потерпілому Істоміну О.С. та його представникові адвокату Ягунову Д.В. можливість ознайомитися з матеріалами кримінального провадження № 12018160150002589 у повному обсязі.

10. Врахувати обставини, викладені у розділі 4 цієї скарги, щодо наявності ознак корупційного впливу на прийняття процесуальних рішень у кримінальному провадженні № 12018160150002589, для належної оцінки безсторонності здійсненого досудового розслідування.

11. Призначити судові засідання для розгляду цієї скарги за обов'язковою участю потерпілого та його представника.

12. За результатами розгляду скарги, у тому числі за наслідками дослідження копії постанови, отриманої на виконання пункту 5 цієї вимоги, скасувати зазначену постанову та зобов'язати відновити досудове розслідування у цьому кримінальному провадженні.

Заявник та представник зазначають, що третя скарга подається як доповнена та розширена версія скарг, поданих представником потерпілого 06.07.2026, 08.07.2026 та 10.07.2026, з урахуванням обставин, що виникли після їх подання, зокрема ухвали слідчого судді Кодінцевої С.В. від 08.07.2026 (провадження № 1-ксс/497/273/26), пояснень представника потерпілого від 10, 11 та 12 липня 2026 року, поданих у справі № 497/150/22, а також того факту, що станом на 13 липня 2026 року – тобто вже понад два тижні з моменту першого звернення представника потерпілого до органів досудового розслідування та прокуратури – копія оскаржуваної постанови потерпілому та його представнику так і не надана.

Станом на дату подання цієї скарги ані потерпілий Істомін О.С., ані його представник не отримали і не мали фізичної можливості ознайомитися з текстом постанови слідчого про закриття кримінального провадження № 12018160150002589 від 26.01.2022, яка є предметом цієї скарги. Про сам факт існування такої постанови представнику потерпілого стало відомо виключно з офіційного листування з органами прокуратури та поліції, зміст якого детально викладено у розділі 3 цієї скарги.

Заявник та його представник вжили усіх доступних позасудових заходів для отримання копії постанови, зокрема неодноразово, щонайменше вісім разів, направляли адвокатські запити до Офісу Генерального прокурора, Національної поліції України, Одеської обласної прокуратури, Ізмаїльської окружної прокуратури, ГУНП в Одеській області та Ізмаїльського РВП ГУНП в Одеській області. Попри це, жоден з органів-адресатів не надав засвідченої копії постанови.

Оскільки органи прокуратури листом від 03.07.2026 підтвердили сам факт прийняття постанови про закриття кримінального провадження 26.01.2022, існує реальний ризик того, що десятиденний строк на її оскарження, передбачений частиною першою статті 304 КПК України, буде органами досудового розслідування чи прокуратури трактовано таким, що вже спливає або сплив, попри те, що потерпілий об'єктивно позбавлений можливості ознайомитися зі змістом постанови. Саме зазначена невизначеність і ризик втрати права на судовий захист з формальних підстав, а не процесуальна недбалість заявника чи його представника, змушують **подати цю скаргу негайно, без доданої копії постанови, яка є її предметом.**

Представник потерпілого особливо наголошує, що станом на 13 липня 2026 року – тобто вже після постановлення слідчим суддею Кодінцевою С.В. ухвали від 08.07.2026, у якій прямо вказано на необхідність надання додаткових доказів того, що постанова не вручена, а натомість має місце умисна поведінка органів прокуратури та поліції, спрямована на її ненадання, – ситуація не змінилася: постанова так і не надана, а сама поведінка органів досудового розслідування і прокуратури, які протягом більш ніж двох тижнів послідовно ухиляються від виконання прямого законодавчого обов'язку, є додатковим і самостійним доказом саме умисного, а не випадкового характеру такого ненадання.

В обґрунтування усіх скарги заявник та представник наводять хронологію подій та суперечливих відповідей органів досудового розслідування і прокуратури та представник потерпілого констатувати, що станом на дату 13.07.2026 року жодної копії постанови потерпілому чи його представнику надано не було, у зв'язку з чим потерпілий вимушений повторно звернутися до слідчого судді, надавши представнику відповідне доручення.

Наведена у скарзі хронологія свідчить, що протягом одного й того самого тижня, а в окремих випадках – протягом одного й того самого дня, – органи прокуратури та поліції, які здійснювали або здійснюють процесуальне керівництво чи розслідування у кримінальному провадженні № 12018160150002589, надавали взаємовиключні відомості щодо його статусу (закрите /триває), його правової кваліфікації (частина друга статті 122/ частина перша статті 121 КК України) та обсягу власної обізнаності з матеріалами провадження.

Зокрема, один і той самий підписант – начальник управління Одеської обласної прокуратури Ярослав Костів – упродовж шести днів (3 та 9 липня 2026 року) повідомив спочатку про закриття провадження і незмінність постанови про закриття, а згодом – про те, що досудове розслідування за тим самим номером провадження продовжується. Таку розбіжність неможливо пояснити технічною помилкою чи різницею у первинних джерелах інформації, оскільки обидва листи стосуються одного й того самого номера кримінального провадження, підготовлені одним і тим самим структурним підрозділом за підписом однієї й тієї самої посадової особи.

Аналогічно, Ізмаїльський РВП ГУНП в Одеській області 3 липня 2026 року заперечив факт закриття провадження, повідомивши про його «перебування» у власному провадженні, тоді як того самого дня обласна прокуратура підтвердила закриття провадження ще у 2022 році.

Кожен орган, до якого звертався представник потерпілого, послідовно перенаправляв заявника до іншого органу – Одеська обласна прокуратура до районних (окружних) прокуратур і відповідних відділів поліції; Слідче управління ГУНП – безпосередньо до Болградського та Ізмаїльського РВП; Ізмаїльський РВП – до Болградського РВП, – унаслідок чого попри понад два тижні активного листування і щонайменше вісім направлень адвокатського запиту потерпілий та його представник не отримали жодного документа по суті запиту, а саме – засвідченої копії постанови, необхідної для реалізації права на судове оскарження.

Представник заявника стверджує про ознаки корупційного впливу на прийняття процесуальних рішень у кримінальному провадженні та наводить відповідні обґрунтування.

Представник потерпілого доводить наведені обставини до відома суду з тим, щоб суд вважався поінформованим про них при розгляді цієї скарги, а також будь-яких подальших клопотань, заяв чи скарг потерпілого та його представника в межах цього та пов'язаних проваджень, і просить врахувати ці обставини як такі, що ставлять під обґрунтований сумнів безсторонність здійснення процесуального керівництва та досудового розслідування у кримінальному провадженні № 12018160150002589.

Окрім зазначеного, представник заявника наводиться медичні докази, що виключають випадковий характер тілесних ушкоджень потерпілого

За результатами судово-медичних експертиз, наявних у матеріалах пов'язаних кримінальних проваджень, будь-який нещасний випадок або падіння з висоти власного зросту як можлива причина заподіяних потерпілому Істоміну О.С. тілесних ушкоджень категорично виключені. Висновок судово-медичної експертизи потерпілого встановив заподіяння йому численних тілесних ушкоджень руками, ногами та іншими предметами, прямо виключивши як самоушкодження, так і падіння з висоти власного зросту.

Це означає, що тяжкі тілесні ушкодження, заподіяні Істоміну О.С., були результатом катування з боку групи осіб, серед яких, за твердженням потерпілого, особлива, організуюча роль належить саме Чебану Сергію Петровичу, судимість якого за вчинення озброєного нападу на військовослужбовців Збройних Сил України наведена у розділі 4 цієї скарги.

Наведений висновок судово-медичної експертизи прямо суперечить наведеній у листах органів прокуратури та поліції розбіжності у кримінально-правовій кваліфікації діяння: у відповідях прокуратури кримінальне провадження No 12018160150002589 зазначене таким, що зареєстроване за ознаками частини другої статті 122 Кримінального кодексу України (умисне середньої тяжкості тілесне ушкодження), тоді як у відповідях поліції це саме провадження значилося за ознаками частини першої статті 121 Кримінального кодексу України (умисне тяжке тілесне ушкодження). Штучне заниження кваліфікації діяння всупереч висновкам судово-медичної експертизи створює необґрунтовані передумови для подальшого безпідставного закриття кримінального

провадження, зокрема на підставі частини першої статті 284 КПК України, тобто за відсутністю складу кримінального правопорушення, – підстави, застосованої в оскаржуваній постанові попри те, що саме заподіяння потерпілому тяжких тілесних ушкоджень унаслідок групового катування судово-медичною експертизою не спростовується, а, навпаки, підтверджується.

Щодо підтвердження факту приховування постанови та ознаки протиправної поведінки посадових осіб представник заявника зазначає, що судові акти:

-ухвала слідчого судді Болградського районного суду Одеської області Кодінцевої С.В. від 08.07.2026 (справа № 497/150/22, провадження № 1-кс/497/273/26)

ухвала слідчого судді Приморського районного суду м. Одеси Русевої А.С. від 09.07.2026 (справа № 522/12312/26, провадження № 1-кс/522/3385/26)

постановлені двома різними слідчими суддями двох різних судів у межах двох різних, але тісно пов'язаних проваджень, у своїй сукупності незалежно один від одного підтверджують ту саму обставину, на якій наполягає представник потерпілого протягом усього періоду з 28.06.2026: постанова про закриття кримінального провадження № 12018160150002589 умисно, послідовно та узгоджено приховується від потерпілого та його представника посадовими і службовими особами органів Національної поліції та прокуратури, а дії щонайменше одного з причетних до цього провадження слідчих містять, на думку іншого слідчого судді, ознаки кримінально караного приховування злочину та службового підроблення документів.

Правові підстави представник заявника наводить наступне обґрунтування:

Відповідно до вимог Кримінального процесуального кодексу України копія постанови слідчого, прокурора про закриття кримінального провадження підлягає невідкладному направленню заявнику, потерпілому та його представнику, які мають право на її оскарження слідчому судді протягом десяти днів з моменту отримання копії. Всупереч цьому обов'язку потерпілий та його представник копії постанови від слідчого чи прокурора не отримали.

Відповідно до частини другої статті 24 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» орган державної влади, орган місцевого самоврядування, їх посадові та службові особи, яким направлено адвокатський запит, зобов'язані не пізніше п'яти робочих днів з дня отримання запиту надати адвокату відповідну інформацію та копії документів. Установлений цією нормою строк сплив 3 липня 2026 року, проте станом на дату подання цієї скарги, тобто більш ніж через десять днів після його спливу, копію постанови так і не надано жодним з органів-адресатів.

Наведені обставини свідчать про порушення позитивного процесуального обов'язку держави за статтею 3 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод у світлі усталеної практики Європейського суду з прав людини, зокрема рішень у справах *Assenov and Others v. Bulgaria* та *Kaverzin v. Ukraine*, а також про позбавлення потерпілого ефективного засобу юридичного захисту, гарантованого статтею 13 Конвенції, у вигляді можливості своєчасно оскаржити постанову про закриття кримінального провадження за фактом його катування. З огляду на обставини справи, викладені у пов'язаних з цим провадженням матеріалах, – а саме заподіяння Істоміну О.С. тяжких тілесних ушкоджень унаслідок групового катування та вчинення щодо нього замаху на вбивство у пов'язаному кримінальному провадженні № 12022162150000778, – наведене також ставить під обґрунтований сумнів дотримання державою процесуального обов'язку за статтею 2 Конвенції щодо проведення ефективного, незалежного та безстороннього розслідування посягань на життя та здоров'я особи.

Потерпілий просить розглядати цю скаргу, у тому числі, як спробу вичерпання національних засобів юридичного захисту в розумінні статті 35 Конвенції.

В обґрунтування доводів про поновлення процесуального строку на оскарження представник заявника зазначає наступне:

Оскільки копія постанови слідчого про закриття кримінального провадження №12018160150002589 потерпілому та його представникові не надсилалася і не вручалася, десятиденний строк на її оскарження, передбачений частиною першою статті 304 КПК України, об'єктивно не міг розпочати свій перебіг з моменту прийняття постанови.

Потерпілий та його представник вжили усіх доступних, добросовісних та неодноразових заходів для отримання копії постанови, що виключає будь-яку

процесуальну недбалість з їхнього боку в розумінні практики Європейського суду з прав людини щодо обов'язку сторони виявляти розумну активність у своїй справі (рішення у справах «Осман проти Сполученого Королівства», «Креуз проти Польщі», «Юніон Аліментаріа Сандерс С.А. проти Іспанії»).

У зв'язку з наведеним потерпілий просить визнати причини неотримання копії постанови поважними, поновити процесуальний строк на її оскарження, обчислюючи його з моменту фактичного отримання потерпілим або його представником копії зазначеної постанови, та надати можливість доповнити цю скаргу мотивованими доводами по суті постанови протягом десяти днів з моменту такого отримання.

14.07.2026 року представник заявника – адвокат Ягунов Д.В. надіслав додаткові пояснення у справі в яких наголошує, що потерпілий та його представник не отримали копії постанови про закриття кримінального провадження (т.2 а.с.86-110).

14.07.2026 року об 11:00 годині слідчому судді Кодінцевій С.В. надано копію ухвали слідчого судді Раци В.А. про відмову у задоволенні заяви адвоката Ягунова Дмитра Вікторовича про відвід головуючому слідчому судді Кодінцевій С.В. по кримінальному провадженню за скаргою Істоміна Олега Сергійовича на постанову слідчого про закриття кримінального провадження (т.2 а.с.109-110).

Ухвалою слідчого судді від 14.07.2026 року (т.2 а.с.111-112) усі три скарги адвоката Ягунова Дмитра Вікторовича, який діє в інтересах Істоміна Олега Сергійовича на постанову слідчого СВ Болградського РВП ГУНП в Одеській області від 26.01.2022 року про закриття кримінального провадження №12018160150002589 від 01.10.2018 року, які зареєстровані канцелярією суду:

- 09.07.2026 року (скарга № 497/150/22, провадження 1-кк/497/278/26),
- 13.07.2026 року (скарга № 497/150/22, провадження 1-кк/497/281/26),
- 13.07.2026 року (скарга № 497/150/22, провадження 1-кк/497/283/26)

об'єднано в одне провадження та присвоєно Єдиний унікальний загальний судовий номер справи №497/150/22, провадження 1-кк/497/278/26.

Відкрито провадження за трьома об'єднаними скаргами Істоміна Олега Сергійовича, поданих в його інтересах адвокатом Ягуновим Дмитром Вікторовичем на постанову слідчого СВ Болградського РВП ГУНП в Одеській області від 26.01.2022 року про закриття кримінального провадження №12018160150002589 від 01.10.2018 року.

Призначено судовий розгляд **на 13:00 годину 17.07.2026 року** в приміщенні Болградського районного суду Одеської області: вул.25 Серпня, № 192 м. Болград, Одеська область, каб. № 4. **за обов'язковою участю потерпілого Істоміна О.С. та його представника Ягунова Д.В.**

Про час, дату та місце судового засідання повідомлено:

- особу яка подала скарги **Істоміна Олега Сергійовича**: Одеська область, м.Ізмаїл, вул.Свято-Нікольська, 45, кв.14 (номер телефону, електронна пошта відсутні)

- представника скаржника **Ягунова Дмитра Вікторовича**: Neue Aula, Raum 026, Geschwister-Scholl-Platz, 72074, Tübingen, Land Baden Württemberg, Germany, ел.пошта: d.yagunov@gmail.com тел.380681767626

- **керівника Болградської окружної прокуратури**: вул.Варненська, буд.19, м. Болград, Одеська область, 68702, тел/факс 048-46-4-13-56, bolgrad@od.gp.gov.ua

- **начальника СВ Болградського РВП ГУНП в Одеській області**: пр-т Соборний, буд.97, м.Болград, Одеська область, 68702, 017@od.police.gov.ua

Зобов'язано начальника слідчого відділу Болградського РВП ГУНП в Одеській області надати слідчому судді в строк до **16.07.2026 року включно в повному обсязі в паперовому та в електронному вигляді (відскановані на флеш носії)** матеріали кримінального провадження №12018160150002589 від 01.10.2018 року - для дослідження в судовому засіданні та з метою завантаження в системі «Електронний суд» для своєчасного забезпечення потерпілому Істоміну О.С. та його представникові адвокату Ягунову Д.В. ознайомлення з матеріалами кримінального провадження № 12018160150002589 до початку судового засідання.

Зобов'язано начальника слідчого відділу Болградського РВП ГУНП в Одеській області невідкладно надіслати на електронну пошту представникові скажника Істоміна О.С. – адвокату Ягунову Дмитру Вікторовичу: d.yagunov@gmail.com копію оскаржуваної постанови слідчого СВ Болградського РВП ГУНП в Одеській області від 26.01.2022 року в кримінальному провадженні №12018160150002589 від 01.10.2018 року (т.2 а.с.111-112).

Вказана ухвала слідчого судді відразу ж була спрямована усім адресатам: - заявнику, - представнику, - Болградській окружній прокуратурі, - СВ Болградського РВП ГУНП в Одеській області (т.2 а.с.113-114).

15.07.2026 року представником заявника надіслано клопотання яким інформує суд, що станом на день подання цих пояснень копію оскаржуваної постанови про закриття кримінального провадження ані потерпілий, ані його представник не отримали.

Натомість листом Офісу Генерального прокурора від 14.07.2026 № 25/3-1132вих-26 отримано ще одне офіційне підтвердження самого факту закриття органами досудового розслідування кримінальних проваджень № 12018160150002589 від 01.10.2018 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 121 КК України (закрито 26.01.2022), та № 12022162150000778 від 24.08.2022 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 15, ч. 1 ст. 115 КК України, тобто за фактом замаху на умисне вбивство потерпілого (закрито 30.09.2022).

Це підтвердження не спростує, а лише посилює обґрунтованість заяви потерпілого, оскільки додатково документує, що рішення про закриття проваджень за фактом замаху на його життя були ухвалені без надання потерпілому реальної можливості ознайомитися з їх мотивувальною частиною та оскаржити їх у встановлений законом спосіб і строк (т.2 а.с.115-121).

15.07.2026 року представником заявника – адвокатом Ягуновим Д.В. надіслано через систему «Електронний суд» скаргу на постанову слідчого СВ Болградського РВП ГУНП в Одеській області від 26.01.2022 року про закриття кримінального провадження №12018160150002589? яка по суті вимог є ідентичною попереднім скаргам.

Представник заявника просить прийняти вказану оновлену скаргу до розгляду, зареєструвати її та розглядати спільно з матеріалами раніше поданих скарг від 06.07.2026, 08.07.2026 та від 10.06.2026 і клопотань від 07.07.26, 09.07.2026 та 12.07.2026 у межах справи №497/150/22 (т.2 а.с.122-186).

17.07.2026 року представником заявника – адвокатом Ягуновим Д.В. надіслано через систему «Електронний суд» **клопотання, яким просить:**

1. Визнати постанову слідчого слідчого відділення Болградського РВП ГУНП в Одеській області старшого лейтенанта поліції Кілафли В.В. від 19 січня 2022 року про закриття кримінального провадження No 12018160150002589 незаконною та необґрунтованою.

2. Скасувати постанову слідчого слідчого відділення Болградського РВП ГУНП в Одеській області старшого лейтенанта поліції Кілафли В.В. від 19 січня 2022 року про закриття кримінального провадження No 12018160150002589.

3. Зобов'язати орган досудового розслідування відновити досудове розслідування у кримінальному провадженні No 12018160150002589 та вжити заходів до усунення процесуальних порушень, зазначених у розділі VIII цих пояснень, зокрема, допитати потерпілого Істоміна О.С. щодо обставин, викладених свідком Істоміною В.В., та встановити першоджерело відеозаписів, наданих потерпілим.

4. Витребувати від органу досудового розслідування оригінал матеріалів кримінального провадження No 12018160150002589 в повному обсязі, включно з ухвалою слідчого судді Болградського районного суду від 26.01.2022, з метою перевірки дійсної дати виготовлення постанови від 19.01.2022 та зазначеної в ній ухвали.

Зі змісту клопотання вбачається, що постановою слідчого Слідчого відділення Болградського РВП ГУНП в Одеській області старшого лейтенанта поліції Кілафли В.В. від 19 січня 2022 року зазначене кримінальне провадження закрито за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого частиною другою статті 121 Кримінального кодексу України (далі – КК України), з посиланням у резолютивній

частині постанови на «абзац 14 частини першої статті 284» Кримінального процесуального кодексу України (далі – КПК України).

Це саме формулювання відтворене і в супровідному листі Болградської окружної прокуратури, яким на адвокатський запит представника потерпілого надано копію зазначеної постанови, – в листі прямо зазначено, що рішення про закриття кримінального провадження прийнято «на підставі абзацу 14 ч.1 ст.284 КПК України», а процесуальний керівник Болградської окружної прокуратури вказану постанову «перевірив та не скасував, враховуючи її законність та обґрунтованість».

Ці письмові пояснення подаються на доповнення до скарги і мають на меті звернути окрему увагу суду на обставину, яка має самостійне і вирішальне значення для розгляду скарги по суті: посилення, покладене слідчим в основу оскаржуваної постанови, – «абзац 14 частини першої статті 284 КПК України», – не відповідає жодній нормі, що реально існує в тексті закону, ні на дату ухвалення постанови (19.01.2022), ні на будь-яку іншу дату після набрання чинності КПК України. Постанова, таким чином, не має і не може мати визначеної в законі правової підстави для закриття кримінального провадження, а отже підлягає безумовному скасуванню як незаконна.

Ця обставина не є суто формальною чи технічною. Йдеться про закриття кримінального провадження за фактом групового посягання на здоров'я потерпілого, який, за наявними у справі судово-медичними доказами, зазнав черепно-мозкової травми з ознаками ураження стовбура головного мозку, тобто ушкодження, небезпечного для його життя в момент заподіяння. У такій ситуації точність і законність правової підстави закриття провадження набуває особливого значення, оскільки саме від неї залежить, чи буде особам, причетним до заподіяння цих ушкоджень, взагалі коли-небудь дана правова оцінка.

Окремої уваги, на думку представника, заслуговує внутрішня хронологічна суперечність тексту оскаржуваної постанови.

В цілому представником наведено наступний висновок:

По-перше, частина перша статті 284 КПК України не містить пункту, абзацу чи будь-якого іншого структурного елемента під номером 14, – на дату ухвалення оскаржуваної постанови ця норма містила одинадцять пронумерованих пунктів (з урахуванням пунктів 3-1 та 9-1), останнім з яких є пункт 10.

По-друге, посилення слідчого на «абзац 14 частини першої статті 284 КПК України» позбавляє постанову від 19.01.2022 будь-якої визначеної в законі правової підстави закриття кримінального провадження, що є самостійною і достатньою підставою для її скасування як незаконної.

По-третє, навіть якщо тлумачити постанову розширювально – як таку, що фактично посилається на пункт 10 частини першої статті 284 КПК України (єдину норму, зміст якої відповідає мотивувальній частині постанови), – застосування цієї норми в цьому провадженні є юридично неможливим, оскільки: (а) жодній особі про підозру не повідомлялося, а пункт 10 застосовується виключно до ситуацій, коли підозра вже повідомлена; (б) кримінальне правопорушення, що розслідувалося, кваліфікувалося за частиною другою статті 121 КК України – тяжкий злочин проти здоров'я особи, – до якого пункт 10 частини першої статті 284 КПК України прямо і безумовно не застосовується в силу передбаченого в ньому винятку.

По-четверте, дата ухвали слідчого судді (26.01.2022), на яку посилається постанова від 19.01.2022, є пізнішою за дату самої постанови, що свідчить про суттєву суперечність, яка потребує окремої перевірки судом. По-п'яте, висновком комісійної судово-медичної експертизи № 132 встановлено, що заподіяні потерпілому тілесні ушкодження є тяжкими, небезпечними для життя в момент заподіяння, що не було належним чином враховано слідчим при ухваленні постанови. По-шосте, сама постанова визнає низку істотних процесуальних порушень, допущених під час збирання доказів, що виключає висновок про вичерпання можливостей досудового розслідування.

З огляду на сукупність наведених обставин, на переконання представника заявника, постанова слідчого відділення Болградського РВП ГУНП в Одеській області Кілафли В.В. від 19 січня 2022 року про закриття кримінального провадження № 12018160150002589 є незаконною, необґрунтованою і невмотивованою, ухваленою без визначеної в законі правової підстави, а тому підлягає скасуванню, а досудове

розслідування – відновленню (т.2 а.с.187-141).

17.07.2026 року на виконання ухвали слідчого судді про відкриття провадження за скаргою, т.в.о. заступника начальника СВ Болградського РВП ГУНП в Одеській області Кілафли В.В. надано матеріали кримінального провадження № 12018160150002589 від 01.10.2018 року в 4-х томах, скановані копії матеріалів кримінального провадження, які завантажені в систему «Електронний суд» (т.2 а.с.242).

В судове засідання 17.07.2026 року:

- заявник та його представник не прибули, клопотання про участь в судовому засіданні в режимі ВКЗ – не надсилали;
- слідчий СВ Болградського РВП ГУНП в Одеській області Кілафли В.В. – прибула;
- прокурор Болградської окружної прокуратури Іванов О.К. – прибув.

Протокольною ухвалою слідчого судді від 17.07.2026 року, судовий розгляд скарги відкладено **на 13:00 годину 24.07.2026 року** в зв'язку з наявністю клопотань заявника та його представника про розгляд скарги за їх обов'язкової участі (т.2 а.с.246-247), про що повідомлено всіх учасників кримінального провадження (а.с.248-250).

17.07.2026 року представником заявника – адвокатом Ягуновим Д.В. надіслано в порядку інформування лист адресований: - Державному бюро розслідувань, - Одеській обласній прокуратурі, - Офісу Генерального прокурора, - Ізмаїльській окружній прокуратурі, - Болградській окружній прокуратурі, - Ізмаїльському РВП ГУНП в Одеській області, - Болградському РВП ГУНП в Одеській області, - ГУНП в Одеській області, ТУ ДБР в м.Миколаєві про необхідність об'єднання матеріалів кримінального провадження №42026160000000189 (ч.1 ст.396 КК України) та матеріали кримінального провадження № 42026162300000022 (ч.1 ст.264 КК України) в одне кримінальне провадження.

Самостійно скасувати постанову слідчого СВ Болградського РВП ГУНП в Одеській області від 19.01.2022 року в кримінальному провадженні № 12018160150002589 (т.3 а.с.12-24).

20.07.2026 року представником заявника – адвокатом Ягуновим Д.В. надіслано заяву про відвід слідчому СВ Болградського РВП ГУНП в Одеській області Кілафли В.В. від розгляду скарги на постанову про закриття кримінального провадження №12018160150002589 (т.3 а.с.25-26).

20.07.2026 року представником заявника – адвокатом Ягуновим Д.В. надіслано клопотання щодо фальсифікації процесуальних документів слідчого, а саме зазначає, що оскаржувана постанова датована 19.01.2022 року. Разом з тим, в мотивувальній частині цієї ж постанови слідчий обґрунтовує про неможливість подальшого розслідування та необхідність закриття провадження з посиланням на ухвалу слідчого судді від 26 січня 2022 року, якою нібито відмовлено в задоволенні клопотання органу досудового розслідування про продовження строку досудового розслідування.

Представник просить врахувати цю обставину як таку, що ставить під обґрунтований сумнів достовірність дати ухвалення постанови слідчого СВ Болградського РВП ГУНП в Одеській області від 19.01.2022 року та дотримання органом досудового розслідування вимог законності, обґрунтованості та вмотивованості процесуальних рішень, передбачених статтею 110 КПК України (т.3 а.с.27-29).

20.07.2026 року представником заявника – адвокатом Ягуновим Д.В. надіслано пояснення, в яких представник стверджує, що постанова слідчого відділення Болградського РВП ГУНП в Одеській області старшого лейтенанта поліції Кілафли В.В. від 19 січня 2022 року про закриття кримінального провадження № 12018160150002589 є незаконною і була спрямована на те, щоб урятувати від кримінальної відповідальності групу нападників, які вчинили огидний, особливо тяжкий злочин і намагалися вбити потерпілого, залишивши його інвалідом на все життя.

Представник в цих поясненнях заявляє, що йдеться не просто про скасування незаконного процесуального рішення. Йдеться саме про недопущення легітимізації

особливо тяжкого злочину – як самими нападниками щодо потерпілого, так і подальших злочинних, за своєю суттю, дій, вчинених слідчими та прокурорами, які мали процесуальний обов'язок забезпечити ефективне розслідування, а натомість забезпечили його імітацію та закриття.

Наголошує на конвенційних зобов'язаннях держави за статтями 2 та 3 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, а саме, що Конвенція про захист прав людини є за юридичною силою вищою за Кримінальний процесуальний кодекс України. Відповідно, обов'язки держави Україна провести ефективне розслідування є вищими, ніж будь-яка постанова слідчого, яка у цьому випадку, як буде встановлено нижче, є сфальсифікованою як за формою, так і за змістом.

Постанова про закриття кримінального провадження датована 19 січня 2022 року, тоді як в її ж мотивувальній частині міститься посилання на ухвалу слідчого судді від 26 січня 2022 року – тобто на судові рішення, яке на дату складення постанови ще фізично не існувало і не могло існувати.

Цей факт не є технічною похибкою, яку можна проігнорувати. Він прямо і недвозначно свідчить, що процесуальне рішення про закриття справи було ухвалене заздалегідь, до того, як мало відбутися судові засідання, результат якого нібито став підставою для цього рішення.

Це означає, що вся мотивувальна конструкція постанови є фікцією, а сама постанова – злочином, умисним злочином, учиненим на користь групи осіб...

В цих поясненнях представник докладно й системно викладає суду зміст позитивних процесуальних зобов'язань держави Україна за статтями 2 та 3 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, оскільки саме крізь призму цих зобов'язань, а не крізь призму формальної, до того ж юридично неіснуючої, підстави закриття провадження, має оцінюватися законність оскаржуваної постанови.

У вказаних поясненнях представник наводить наступний висновок, зважаючи на все викладене – і на встановлену відсутність у законі будь-якої правової підстави під назвою "абзац 14 частини першої статті 284 КПК України", і на внутрішню хронологічну суперечність постанови, яка посиляється на судові рішення, що на дату її ухвалення ще не існувало, і на визнані самим слідчим численні процесуальні порушення, допущені під час збирання доказів, і, насамперед, на всю сукупність медичних доказів, які однозначно й категорично встановлюють, що потерпілому Істоміну Олегу Сергійовичу заподіяно тяжкі, небезпечні для життя тілесні ушкодження з ураженням стовбура головного мозку, наслідки яких він відчуває й нестиме до кінця свого життя.

Представник просить визнати оскаржувану постанову незаконною, необґрунтованою та невмотивованою, скасувати її повністю, без жодного застереження, і зобов'язати орган досудового розслідування відновити досудове розслідування та усунути допущені процесуальні порушення, оскільки йдеться про вибір між виконанням державою Україна її конвенційних зобов'язань за статтями 2 та 3 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод – та їх остаточним і безповоротним ігноруванням, йдеться про захист авторитету держави Україна на міжнародному рівні (т.3 а.с.30-36).

20.07.2026 року заявником Істоміним О.С. надіслано через систему «Електронний суд» заяву про осіб, які катували його та намагалися його вбити з додатками (т.3 а.с.37-84).

20.07.2026 року представник заявника – адвокат Ягунов Д.В. надіслав заяву про ознайомлення з матеріалами кримінального провадження, оскільки долучені раніше файли відсканових матеріалів кримінального провадження – не завантажуються (т.3 а.с.85).

З цих підстав слідчим суддею зобов'язано слідчого СВ Болградського РВП ГУНП в Одеській області надати протягом дня 20.07.2026 року вдруге матеріали кримінального провадження у відсканованому вигляді на електронному носії по кожному тому окремо, для повторного їх завантаження до системи «Електронний суд» (т.3 а.с.86).

20.07.2026 року представник заявника – адвокат Ягунов Д.В. надіслав клопотання слідчому судді для відомо, яке адресовано: - Болградській окружній прокуратурі, - Болградському РВП ГУНП в Одеській області про скасування постанови слідчого про

закриття кримінального провадження (т.3 а.с.91-103).

20.07.2026 року представник заявника – адвокат Ягунов Д.В. надіслав клопотання про проведення судового засідання в режимі відеоконференції (т.3 а.с.104-105), яке ухвалою слідчого судді від 20.07.2026 року задоволено (т.3 а.с.106) та повідомлено сторін за цією скаргою (т.3 а.с.107-108).

20.07.2026 року т.в.о. заступника начальника СВ Болградського РВП ГУНП в Одеській області Кілафли В. надано матеріали кримінального провадження у відскановому вигляді по кожному тому окремо (т.2 а.с.109-114).

21.07.2026 року представник заявника – адвокатом Ягуновим Д.В. надіслано клопотання про застосування практики ЄСПЛ щодо процесуальних строків.

В даному клопотанні представник виклав доповнення на розвиток раніше поданих скарг на постанову слідчого СВ Болградського РВП ГУНП в Одеській області старшого лейтенанта поліції Кілафли В.В. від 19 січня 2022 року про закриття кримінального провадження № 12018160150002589 (далі — Постанова), а також пояснень, поданих у справі № 497/150/22. Метою цього доповнення є системне застосування усталеної практики Європейського суду з прав людини (далі — ЄСПЛ, Суд) щодо процесуального обов'язку держави за статтею 3 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) та щодо недопустимості безкарності осіб, причетних до катувань, жорстокого поводження та умисного заподіяння тяжкої шкоди здоров'ю, — до фактичних обставин цього кримінального провадження.

Принципове значення викладеної практики ЄСПЛ в цьому клопотанні, на переконання представника, для цього провадження полягає в тому, що заборона амністії та строків давності стосується не лише формальних актів амністії чи помилування у вузькому розумінні, а будь-якого процесуального механізму, який за своїм практичним результатом призводить до того самого — до унеможливлення притягнення винних до відповідальності. Форма, в якій державний орган забезпечує безкарність, для цілей статей 2 і 3 Конвенції значення не має; має значення виключно результат.

Постанова слідчого від 19.01.2022 про закриття кримінального провадження № 12018160150002589 є не самостійним і незалежним процесуальним рішенням, а закономірним результатом послідовності процесуальних дій (багаторічна бездіяльність, неодноразова зміна кваліфікації, штучне об'єднання проваджень безпосередньо перед вичерпанням строку), спрямованих - незалежно від суб'єктивного наміру конкретних посадових осіб — на досягнення результату, прямо забороненого статтями 2 і 3 Конвенції в тлумаченні, наданому Судом у справі *Margus v. Croatia* [GC] та подальшій практиці. Жодна кількість закритих і поновлених постанов, жодна "карусель" перекваліфікацій та об'єднань проваджень не може і не повинна мати наслідком фактичну амністію особам, причетним до катування чи заподіяння тяжкої шкоди здоров'ю потерпілого.

За викладеного, керуючись статтями 2, 3 Конвенції про захист прав людини, статтями 24, 214, 303, 304, 307, 309 КПК України, представник просить визнати постанову слідчого СВ Болградського РВП ГУНП в Одеській області старшого лейтенанта поліції Кілафли В.В. від 19 січня 2022 року про закриття кримінального провадження № 12018160150002589 незаконною та необґрунтованою. Скасувати зазначену постанову (т.3 а.с.113-116).

21.07.2026 року представник заявника – адвокат Ягунов Д.В. надіслав клопотання про застосування Конвенції (ст.ст.2, 3, 6, 13, 18).

В клопотанні представник звертає увагу слідчого суддю на необхідність застосування при розгляді скарг потерпілого на постанову слідчого від 19.01.2022 про закриття кримінального провадження № 12018160150002589 наведену в клопотанні практику ЄСПЛ щодо позитивних процесуальних обов'язків держави за статтями 2 і 3 Конвенції, а також прямо відобразити в мотивувальній частині рішення суду висновок про те, що жодна з процесуальних підстав, на які прямо чи опосередковано посилаються органи досудового розслідування і прокуратури не звільняє державу Україна від виконання її автономного, безумовного і невідчужуваного зобов'язання забезпечити ефективне розслідування небезпідставної скарги про катування.

Представник просить:

1. Долучити це клопотання до матеріалів судової справи No 497/150/22 та розглядати його спільно з раніше поданими скаргами, клопотаннями і поясненнями потерпілого та його представника.

2. Застосувати при вирішенні скарг на постанову слідчого від 19.01.2022 про закриття кримінального провадження No 12018160150002589 наведену в цьому клопотанні практику ЄСПЛ щодо позитивних процесуальних обов'язків держави за статтями 2 і 3 Конвенції.

3. Відобразити у мотивувальній частині рішення суду висновок про те, що жодна з процесуальних підстав закриття кримінального провадження No 12018160150002589 — ані посилення на юридично неіснуючу норму права, ані вплив строку досудового розслідування, спричинений діями органу прокуратури, ані багаторічне ненадання потерпілому копії постанови, - не звільняє державу Україна від виконання її зобов'язань за статтями 2, 3 та 13 Конвенції.

4. Врахувати наявність у справі обставин, що утворюють обґрунтовану підозру в зговорі або потуранні посадових осіб органів прокуратури і поліції особам, причетним до катування потерпілого, з покладенням на державні органи тягаря спростування такої підозри.

5. За результатами розгляду скарг потерпілого скасувати постанову слідчого слідчого відділення Болградського РВП ГУНП в Одеській області старшого лейтенанта поліції Кілафли В.В. від 19.01.2022 про закриття кримінального провадження No 12018160150002589 та зобов'язати відновити досудове розслідування у цьому кримінальному провадженні (т.3 а.с.117-121).

21.07.2026 року представник заявника – адвокат Ягунов Д.В. надіслав додаткові пояснення у справі на доповнення раніше поданих скарг від 06.07.2026, 08.07.2026, 10.07.2026, 13.07.2026 та 14.07.2026 у межах справи No 497/150/22, у зв'язку з отриманням листа Одеської обласної прокуратури (Болградська окружна прокуратура) від 16.07.2026 No 57-3317ВИХ-26 за підписом керівника окружної прокуратури Євгена Бахчиванжи, до якого вперше додано копію оскаржуваної постанови.

В цих додаткових поясненнях представник зазначає про **зміну законодавства, яка усунула правову підставу оскаржуваної постанови**, а саме:

Законом України «Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України та інших законодавчих актів України щодо посилення самостійності Спеціалізованої антикорупційної прокуратури» від 08.12.2023 No 3509-IX, який набрав чинності 01.01.2024, частину другу статті 219 КПК України — тобто саме ту норму, якою встановлювалися граничні строки досудового розслідування (12 та 18 місяців залежно від тяжкості злочину), що обчислювалися до повідомлення особі про підозру, — виключено з Кодексу.

Наслідком цієї зміни є те, що з 01.01.2024 у кримінальних провадженнях, у яких жодній особі не повідомлено про підозру («фактові» провадження), — а саме до такої категорії відноситься кримінальне провадження No 12018160150002589, — строки досудового розслідування в принципі не обчислюються. Інакше кажучи, та юридична конструкція, на якій виключно й ґрунтується оскаржувана постанова від 19.01.2022 (вплив граничного строку за частиною другою статті 219 КПК України), у чинній редакції Кодексу більше не існує.

На думку представника правові наслідки для цього провадження, наступні:

По-перше, підстава, з якої виходили слідчий та слідчий суддя у січні 2022 року, законодавцем згодом визнана такою, що підлягає усуненню, і фактично, і юридично усунена. Це надає скаргі потерпілого додаткової ваги: закриття провадження відбулося не через відсутність події чи складу кримінального правопорушення, встановлених за результатами дослідження доказів, а виключно через формальне вичерпання строку - і саме цей формальний механізм законодавець визнав недосконалим і скасував.

По-друге, і це має вирішальне значення для розгляду цієї скарги по суті: у разі скасування оскаржуваної постанови та відновлення досудового розслідування, таке розслідування здійснюватиметься за чинною редакцією КПК України, яка - на відміну від редакції, що діяла станом на січень 2022 року, - не встановлює жодного граничного строку для кримінального провадження, у якому особі не повідомлено про підозру. Це означає, що та сама «строкова» перешкода, яка стала єдиною підставою закриття у 2022 році, при поновленні розслідування вже не виникне: обчислення строку, яке в січні 2022 року

об'єктивно унеможливлювало подальші процесуальні дії, сьогодні законодавством не передбачене.

По-третє, слід окремо зауважити, що припис абзацу 14 частини першої статті 284 КПК України про закриття провадження у зв'язку зі спливом строку, встановленого статтею 219 цього Кодексу, є відсильною нормою: він не встановлює самостійного строку, а відсилає до строку, визначеного статтею 219 КПК України. Оскільки з 01.01.2024 частина друга статті 219 КПК України, на яку виключно спирався слідчий, з Кодексу виключена, застосування абзацу 14 частини першої статті 284 КПК України до проваджень цієї категорії (без повідомленої підозри) сьогодні позбавлене нормативного змісту, на який можна було б посперечатися, — а отже, підстав для збереження цього провадження закритим, виходячи з чинного правового регулювання, не існує.

Як висновок, представник зазначає, що наведене підтверджує й посилює доводи, викладені в раніше поданих скаргах: постанова від 19.01.2022 підлягає скасуванню, а досудове розслідування - відновленню, оскільки: (1) закриття мало виключно формальний, а не змістовний характер і не ґрунтувалося на дослідженні наявних у справі доказів заподіяння потерпілому тяжких тілесних ушкоджень; (2) єдина юридична підстава закриття - сплив строку за частиною другою статті 219 КПК України - законодавцем виключена з Кодексу з 01.01.2024; (3) жодних строкових перешкод для відновлення й продовження досудового розслідування у цьому провадженні на сьогодні не існує.

З огляду на викладене, представник потерпілого просить слідчого суддю врахувати наведені обставини під час розгляду скарг у справі № 497/150/22 та зазначити у мотивувальній частині рішення, що на момент його ухвалення правова підстава, з якої виходив слідчий, закриваючи провадження 19.01.2022, - вичерпання строку, встановленого частиною другою статті 219 КПК України, - у чинній редакції Кодексу відсутня, а тому жодна об'єктивна перешкода для відновлення досудового розслідування у кримінальному провадженні № 12018160150002589 відсутня (т.3 а.с.122-124).

21.07.2026 року представник заявника – адвокат Ягунов Д.В. надіслав клопотання, в якому виклав додаткові пояснення в межах судової справи № 497/150/22, доповнюючи раніше подані скарги на постанову про закриття кримінального провадження № 12018160150002589 від 06.07.2026, 08.07.2026, 10.07.2026 та 14.07.2026, а також пояснення від 10.07.2026, 11.07.2026 та 13.07.2026, з тим щоб окремо звернути увагу суду на те, що обставини цієї справи, розглянуті в їх сукупності та хронологічній послідовності, не є низкою окремих і не пов'язаних між собою процесуальних порушень, а становлять єдиний, послідовно реалізований задум посадових осіб органів прокуратури та поліції, кінцевим результатом якого є остаточне унеможливлення притягнення до кримінальної відповідальності осіб, винних у катуванні потерпілого Істоміна О.С.

В цих поясненнях представник викладає дві стадії, які на його думку створили штучну правову неможливість продовження розслідування в період: грудень 2021 - січень 2022, червень - липень 2026 року.

Ці дві стадії не є випадковим збігом двох незалежних епізодів неналежного адміністрування, а становлять функціонально єдину послідовність.

Перша стадія (об'єднання проваджень у спосіб, що математично гарантував втрату законного строку розслідування) забезпечила формальний, «технічно бездоганний» привід для закриття провадження без розгляду по суті.

Друга стадія (систематичне, узгоджене й таке, що триває навіть під судовим наглядом, приховування самого факту та змісту цього закриття) забезпечила, що результат першої стадії ніколи не потрапить під судовий контроль за ініціативою єдиної особи, зацікавленої в такому контролі, - потерпілого.

Обидві стадії об'єднує одна й та сама структурна ознака — систематичне перекладення тягара на потерпілого: замість того щоб орган, який допустив втрату строку розслідування тяжкого злочину, поніс за це відповідальність, саме потерпілий упродовж років позбавлений інформації про долю власної справи, а коли нарешті розпочинає її з'ясовувати — стикається не з поясненням, а із замкненим колом суперечливих відповідей дев'яти органів державної влади, жоден з яких не визнає себе відповідальним за виконання прямого законодавчого обов'язку.

По твердженню представника, сукупність викладених обставин виходить за межі звичайної адміністративної тяганини чи поодинокі процесуальної помилки і, на переконання представника потерпілого, свідчить про порушення позитивного процесуального обов'язку держави за статтями 2 і 3 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод у світлі усталеної практики Європейського суду з прав людини, а також про позбавлення потерпілого ефективного засобу юридичного захисту, гарантованого статтею 13 Конвенції. Системний, узгоджений і повторюваний характер дій та бездіяльності, що не припиняється навіть під безпосереднім судовим наглядом, дає розумні підстави також для перевірки наявності в діях причетних посадових та службових осіб ознак кримінальних правопорушень, передбачених статтями 364, 366, 367 та 396 Кримінального кодексу України, причому таку перевірку належить провести щодо обох стадій у їх єдності: як щодо постанови заступника керівника Одеської обласної прокуратури Вербицького Д.А. від 30.12.2021, так і щодо подальшої, аж до дати цих пояснень, відмови органів прокуратури і поліції надати потерпілому копію постанови про закриття провадження.

Представник просить:

1. долучити ці додаткові пояснення до матеріалів судової справи № 497/150/22 та розглядати їх спільно з раніше поданими скаргами і поясненнями потерпілого.

2. Врахувати при вирішенні скарг на постанову про закриття кримінального провадження No 12018160150002589 від 26.01.2022, що обставини створення правової неможливості продовження розслідування (грудень 2021 - січень 2022 року) та обставини подальшого приховування самого факту й змісту цієї постанови (червень - липень 2026 року) є взаємопов'язаними елементами єдиної, послідовно реалізованої поведінки посадових осіб органів прокуратури та поліції, а не окремими, випадковими чи суто технічними порушеннями.

3. Відобразити у мотивувальній частині рішення суду висновок про те, що сукупність зазначених обставин виходить за межі звичайної адміністративної неефективності та вказує на ознаки свідомого сприяння уникненню кримінальної відповідальності особами, причетними до катування потерпілого.

4. Направити копію цих пояснень та підтверджуючих матеріалів справи до органу, уповноваженого здійснювати досудове розслідування кримінальних правопорушень, вчинених службовими особами правоохоронних органів, для вирішення питання про внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених статтями 364, 366, 367 та 396 Кримінального кодексу України, - щодо посадових осіб, причетних як до прийняття постанови заступника керівника Одеської обласної прокуратури Вербицького Д.А. від 30.12.2021, так і до подальшого приховування постанови про закриття кримінального провадження від потерпілого протягом 2026 року.

5. Розглянути ці пояснення спільно зі скаргами потерпілого (т.3 а.с.125-130).

21.07.2026 року представником заявника Істоміна О.С. – адвокатом Ягуновим Д.В. надіслано клопотання, в якому представник зазначає, що у зв'язку з бездіяльністю прокурорів щодо внесення відповідних відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань, ним в інтересах потерпілого було подано скарги в порядку статті 303 КПК України, за наслідками розгляду яких слідчим суддею Приморського районного суду м. Одеси 07 липня 2026 року у справі № 522/12312/26 та слідчим суддею Ізмаїльського міськрайонного суду Одеської області 07 липня 2026 року у справі № 946/5088/26 постановлено ухвали, якими уповноважених осіб Одеської обласної прокуратури та Ізмаїльської окружної прокуратури зобов'язано внести відповідні відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань.

На виконання зазначених судових рішень станом на цей час зареєстровано такі кримінальні провадження:

№ 42026160000000189 від 17 липня 2026 року - за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого частиною 1 статті 396 Кримінального кодексу України (заздалегідь не обіцяне приховування злочину), зареєстроване Одеською обласною прокуратурою;

№ 420261623000000022 від 14 липня 2026 року - за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого частиною 1 статті 364 Кримінального кодексу України

(зловживання владою або службовим становищем), зареєстроване Ізмаїльською окружною прокуратурою;

№ 42026162300000023 від 14 липня 2026 року - за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого частиною 1 статті 366 Кримінального кодексу України (службове підроблення), зареєстроване Ізмаїльською окружною прокуратурою.

Заявник цим клопотанням просить:

1.Долучити цю заяву разом із доданими до неї документами до матеріалів провадження № 1-кз/497/278/26 та до матеріалів кримінального провадження №12018160150002589.

2.Взяти до уваги викладені у цій заяві обставини під час розгляду клопотання від 17 липня 2026 року та доповнення до нього від 21 липня 2026 року.

3.Довести до відома прокурорів та слідчих, зазначених у цій заяві, факт існування кримінальних проваджень № 42026160000000189, № 42026162300000022 та № 42026162300000023 та повідомити їх про особисту кримінальну, дисциплінарну і цивільну відповідальність за подальше зволікання, знищення чи незбереження матеріалів кримінального провадження № 12018160150002589 (т.3 а.с.131-145).

22.07.2026 року представник заявника Істоміна О.С. – адвокат Ягунов Д.В. надіслано клопотання, яким представник повідомляє про нові обставини, що з'явилися 20-21 липня 2026 року (т.3 а.с.146-175).

В даному клопотанні представник просить врахувати постулат, який випливає із системного тлумачення статей 3, 110, 284, 303–307 КПК України і вже викладався ним у клопотанні від 17 липня 2026 року: після закриття кримінального провадження будь-які процесуальні рішення (постанови), винесені слідчим або прокурором у межах цього ж провадження, є апріорі незаконними, якщо на момент їх винесення постанова про закриття не була скасована відповідним прокурором (ч. 6 ст. 284 КПК України) або слідчим суддею за наслідками розгляду скарги (ст.ст. 303–307 КПК України). Чинність повноважень слідчого щодо конкретного провадження похідна виключно від перебування цього провадження на стадії досудового розслідування; закрите та не скасоване в установленому порядку провадження виключає в принципі можливість вчинення в його межах будь-яких процесуальних дій.

Постанова слідчого Кілафли В.В. від 20 липня 2026 року «про виправлення описки» є саме таким процесуальним рішенням, винесеним у межах кримінального провадження № 12018160150002589 через понад чотири роки після його закриття. При цьому інститут «виправлення описки» щодо процесуальних рішень слідчого чи прокурора чинним КПК України, на відміну від ЦПК України, ГПК України та КАС України, не передбачений, а тому таке рішення в будь-якому разі є процесуальним рішенням слідчого по суті, а не технічним уточненням.

Водночас лист керівника окружної прокуратури Бахчиванжи Є.І. від 16 липня 2026 року прямо підтверджує, що постанова про закриття кримінального провадження станом на 16 липня 2026 року не скасована. Наведені обставини є взаємовиключними: слідчий 20 липня 2026 року де-факто вчинила процесуальну дію (винесла постанову) у провадженні, яке, за офіційною позицією прокуратури, залишається закритим і не скасованим.

З огляду на викладене в клопотанні представник просить:

1. Взяти до уваги наведені у цьому поясненні обставини, що виникли 20–21 липня 2026 року, під час розгляду скарги на постанову слідчого від 19 січня 2022 року про закриття кримінального провадження №12018160150002589.

2. Відобразити в описовій та мотивувальній частинах ухвали факт винесення слідчим Кілафли В.В. 20 липня 2026 року постанови про виправлення описки у постанові про закриття кримінального провадження за відсутності скасування останньої, та надати цьому факту правову оцінку.

3. Витлумачити зазначений факт як такий, що свідчить або про фактичне поновлення досудового розслідування, або про ознаки кримінального правопорушення у діях слідчого та/або прокурора з використанням службового становища, і за наявності підстав - вирішити питання про направлення відповідних матеріалів уповноваженому органу для здійснення досудового розслідування за такими ознаками.

4. Врахувати викладене при вирішенні питання про скасування постанови слідчого від 19 січня 2022 року (26 січня 2022 року) про закриття кримінального провадження №

12018160150002589 та відновлення досудового розслідування у ньому (т.3 а.с.146-175).

22.07.2026 року представник заявника Істоміна О.С. – адвокат Ягунов Д.В. надіслав в порядку інформування звернення адресоване: - Болградській окружній прокуратурі; - Болградському РВП ГУНП в Одеській області про надання завіреної в установленому порядку копії постанови прокурора (із зазначенням дати, номера та посадової особи, яка її винесла) про скасування постанови слідчого Кілафли В.В. про закриття кримінального провадження №12018160150002589 (т.3 а.с.176-183).

23.07.2026 року представник заявника Істоміна О.С. - адвокат Ягунов Д.В. надіслав клопотання про долучення доказів (т.3 а.с.184-198), а саме:

- копії документів, що додаються до цього клопотання, а саме: постанову слідчого Кілафли В.В. від 19.01.2022 про закриття кримінального провадження № 12018160150002589; незаконну «постанову» слідчого Кілафли В.В. від 20.07.2026 про виправлення описки; лист заступника керівника Болградської окружної прокуратури Цюєва Д.К. № 57-3371ВИХ-26 від 22.07.2026; лист заступника керівника Болградської окружної прокуратури Цюєва Д.К. № 57-3373ВИХ-26 від 22.07.2026.

Цим клопотанням представник просив:

1. Визнати «постанову» слідчого відділу Болградського РВП ГУНП в Одеській області Кілафли В.В. від 20.07.2026 «про виправлення описки» такою, що винесена поза межами наданих законом повноважень слідчого, не породжує правових наслідків та не може використовуватися як підстава для встановлення дати прийняття постанови про закриття кримінального провадження № 12018160150002589.

2. Відобразити в описовій та мотивувальній частинах ухвали суду за наслідками розгляду скарг заявника у справі № 497/150/22 обставини, викладені у цьому клопотанні, з посиланням на це клопотання.

3. Направити копію ухвали суду, постановленої за результатами розгляду цього клопотання, а також копії долучених до нього документів до органу, уповноваженого вносити відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань, для розгляду питання про внесення відомостей за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ст. ст. 365, 366 КК України, стосовно слідчого Кілафли В.В. та прокурора Цюєва Д.К.

4. Про результати розгляду цього клопотання повідомити заявника (т.3 а.с.184-198).

24.07.2026 року представник заявника Істоміна О.С. - адвокат Ягунов Д.В. надіслав три клопотання про долучення до скарги:

- довідки щодо тому 1 матеріалів кримінального провадження № 12018160150002589 (т.3 а.с.199-209), в які представник зазначає, що ця довідка складена на основі тому 1 кримінального провадження №018160150002589 та включає (а) перелік конкретних процесуальних порушень, (б) узагальнення ознак свідомого саботажу та статистику строків, (в) додаткові ознаки системного характеру бездіяльності, включно з судовим визнанням неналежності дій слідчого. Мета цієї довідки – не просто підсумувати вже викладене, а звести розрізнені спостереження в єдину доказову конструкцію, що відповідає на головне запитання: чи є встановлена сукупність фактів достатньою підставою для висновку про прямий умисел посадових осіб і чи можна ідентифікувати конкретних вигодонабувачів цього умислу.

- довідки щодо тому 2 матеріалів кримінального провадження № 12018160150002589 (т.3 а.с.210-221). Ця довідка складена на підставі системного аналізу всього комплексу документів, що містяться в Томі 2 матеріалів кримінального провадження № 12018160150002589 від 30.09.2018 (епізод заподіяння тілесних ушкоджень потерпілому Істоміну Олегу Сергійовичу поблизу кафе-ресторану «Зейтун», м. Ізмаїл), а також безпосередньо пов'язаних із ним документів провадження № 12020160150000477 від 27.03.2020, відкритого за тим самим фактом.

Метою довідки є системна та повна демонстрація того, що сукупність виявлених фактів – за їх кількістю, односпрямованістю, часовою послідовністю та внутрішньою логікою – виходить за межі випадкової неефективності чи звичайного організаційного навантаження слідчого апарату і свідчить про послідовний, керований та умисний характер бездіяльності та процесуальних маніпуляцій з боку слідчого СВ Ізмаїльського ВП ГУНП в Одеській області Токішу І.І. та процесуального керівника – прокурора

Ізмаїльської місцевої прокуратури Карастана Д.І., об'єктивно спрямованих на унеможливлення своєчасного встановлення й притягнення до кримінальної відповідальності нападників – раніше впізнаних потерпілим та свідками осіб Чебана С.П. та Сідниченка С.М.

- довідки щодо тому 3 матеріалів кримінального провадження № 12018160150002589 (т.3 а.с.222-236). Ця довідка складена шляхом аналізу матеріалів тому 3 кримінального провадження № 12020160150000477, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань 27.03.2020 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого частиною першою статті 122 Кримінального кодексу України, за заявою Істоміна О.С. про заподіяння йому 30.09.2018 тілесних ушкоджень невідомими особами біля ресторану «Зейтун» у місті Ізмаїлі.

Метою цієї довідки є системний виклад усіх фактів, які окремо або у своїй сукупності свідчать про умисне затягування розслідування, умисно невиконання службових обов'язків слідчими та прокурорами, а також про свідомий, системний та умисний характер такого затягування, вчиненого на користь осіб, причетних до нападу на потерпілого на чолі з Чебаєм С.П.

Аналізовані матеріали тому 3 охоплюють період з постанови від 18.11.2020 про передання провадження до протоколу огляду місця події від 27.12.2020, і включають, зокрема: постанову заступника керівника Одеської обласної прокуратури; супровідну документацію щодо передання матеріалів; протокол допиту потерпілого; протокол вилучення речового доказу (оптичного диска); ухвалу слідчого судді про арешт цього доказу; вказівки прокурора Ізмаїльської місцевої прокуратури від 17.12.2020; сім протоколів допиту свідків – працівників ресторану «Зейтун», матері потерпілого та працівника поліції охорони; не менше шести протоколів пред'явлення особи для впізнання за фотознімками; та протокол огляду місця події.

24.07.2026 року представник заявника Істоміна О.С. - адвокат Ягунов Д.В. надіслав клопотання (т.3 а.с.237-243) в якому наводить додаткові документи та обставини, які підтверджують, що зазначений характер розслідування в цьому кримінальному провадженні не є випадковістю чи наслідком об'єктивних труднощів, а є прямим наслідком формального, суперечливого та результат орієнтованого підходу з боку органів прокурорського нагляду, що найбільш наочно демонструється на прикладі послідовної процесуальної поведінки прокурорів Цоєва Д.К. та Русанжика В.П.

Просить долучити до матеріалів даного провадження копії вказівок прокурора Ізмаїльської місцевої прокуратури Цоєва Д.К. від 17.12.2020 у кримінальному провадженні № 12020160150000477, вказівок прокурора Болградської окружної прокуратури Русанжика В.П. від 19.01.2022 у кримінальному провадженні № 12018160150002589, а також листів Болградської окружної прокуратури від 22.07.2026 № 57-3371ВИХ-26 та № 57-3373ВИХ-26. Врахувати наведені обставини як додаткове підтвердження системного та формального характеру прокурорського нагляду за розслідуванням, а також суперечливості процесуальної позиції прокуратури щодо законності закриття кримінального провадження № 12018160150002589 (т.3 а.с.237-243).

24.07.2026 року представник заявника Істоміна О.С. - адвокат Ягунов Д.В. надіслав додаткові пояснення (т.3 а.с.244-248) в яких зазначив, що постановою слідчого слідчого відділення Болградського РВП ГУНП в Одеській області старшого лейтенанта поліції Кілафли В.В. від 19.01.2022 кримінальне провадження № 12018160150002589 від 01.10.2018 за ознаками ч. 2 ст. 121 КК України закрито на підставі абзацу 14 ч. 1 ст. 284 КПК України – у зв'язку з неможливістю встановити достатні підстави для повідомлення особі про підозру у межах граничного строку досудового розслідування, який, згідно з текстом самої постанови, спливав 27.01.2022, за умови що ухвалою слідчого судді Болградського районного суду від 26.01.2022 у продовженні цього строку було відмовлено. Пунктом 2 резолютивної частини зазначеної постанови передбачено обов'язок слідчого направити її копію зацікавленим особам. Однак фактично копія постанови від 19.01.2022 була вручена адвокату лише 16.07.2026 – як додаток на 6 аркушах до листа Болградської окружної прокуратури, складеного за наслідками розгляду адвокатського запиту від 10.07.2026 № 3393-26. Цей факт підтверджується самою прокуратурою: у супровідному листі керівника Болградської окружної прокуратури

Бахчиванжи Є.І. прямо зазначено, що постанова слідчого від 19.01.2022 додається копією на 6 арк., а кваліфікований електронний підпис на листі містить часову відмітку 16.07.2026 19:25.

Цими додатковими поясненнями звертає увагу на те, що: 1) десятиденний строк на оскарження постанови від 19.01.2022 не пропущено, оскільки обчислюється з дня фактичного вручення її копії – 16.07.2026, що підтверджено самою прокуратурою; 2) незалежно від оцінки законності закриття провадження станом на 2022 рік, станом на сьогодні відпала сама нормативна підстава, що унеможливила продовження розслідування без повідомлення особі про підозру, а тому подальше утримання постанови в силі не відповідає меті інституту закриття кримінального провадження та підлягає скасуванню з поновленням досудового розслідування на умовах чинної редакції КПК України (т.3 а.с.244-248).

24.07.2026 року старшим слідчим СВ Болградського РВП ГУНП в Одеській області Кілафли В.В. надано письмові пояснення по кримінальному провадженню №12018160150002589 (т.4 а.с.1-9).

В судовому засіданні 24.07.2026 року:

- **заявник Істомін О.С.** підтримав клопотання про поновлення строку звернення до слідчого судді з цією скаргою, оскільки оскаржувана постанова йому не вручалася, доводи представника викладені в скаргах - підтримав, просив задовольнити;

- **представник заявника Істоміна О.С. – адвокат Ягунов Д.В.** підтримав скаргу, наполягав на її задоволенні, надав пояснення з підстав зазначених в скарзі.

Щодо поновлення строку звернення з даною скаргою до слідчого судді, зазначив, що на неодноразові звернення до органу досудового розслідування та прокурорів тривалий час не отримував оскаржувану постанову. Лише 16.07.2026 року о 19:05 годині на його електронну пошту листом керівника Болградської окружної прокуратури Бахчиванжи Є. надіслано постанову слідчого про закриття кримінального провадження, яка датована 19.01.2022. Тоді як сам потерпілий до тепер цієї постанови не отримав. В цьому контексті акцентував увагу, що оскаржувана постанова була надана лише зараз через 4.5 роки.

З цих підстав просив поновити строк звернення до суду з даною скаргою.

По суті скарги пояснив, що ним детально проаналізовано всі матеріали кримінального провадження та надіслано суду відповідні довідки по кожному тому кримінального провадження окремо. Досудове розслідування в кримінальному провадженні було неефективним і неналежним, що призвело до закінчення строків досудового розслідування після його штучного об'єднання.

Втім, злочин мав місце бути, наявний склад кримінального правопорушення, у потерпілого Істоміна О.С. була розтрощена голова (череп), його били і катували декілька осіб, наявні експертизи в кримінальному провадженні цьому підтвердження. Істомін О.С. не міг отримати такі ушкодження з висоти падіння свого зросту, А відтак, 30.09.2018 року група осіб катувала Істоміна О.С. з застосуванням катет, його життя була на межі зі смертю. Зазначене підтверджує, що злочин мав місце.

Згідно діючого КПК України станом на 2018-2022 строк досудового розслідування в кримінальному провадженні в якому особі не повідомлено про підозру становив 18 місяців, тому у слідчого судді були відсутні підстави для продовження строку досудового розслідування.

Разом з цим, з 01.01.2024 року набрав чинності Закон, який скасував положення КПК України щодо строків досудового розслідування в кримінальних провадженнях де не повідомлено особі про підозру, та на переконання його, представника є можливість продовжити досудове розслідування в даному кримінальному провадженні.

Вказана скарга є шансом для слідчого і прокурора змінити ситуацію та вчинити певні дії для продовження досудового розслідування та зняти відповідальність за те, що було спричинено Істоміну О.С. шкоду для здоров'я шляхом його катування.

У разі не скасування цієї постанови слідчого, це шлях до ЄСПЧ. Оскільки процесуальне законодавство змінилось, то слідчий і прокурор можуть зняти відповідальність з себе і з держави Україна.

Представник звернув увагу, що 24.07.2026 року прокурор Цосєв Д.К. направив лист, що досудове розслідування в даному кримінальному провадженні було законним, хоча в справі безліч вказівок прокурорів для слідчих, які слідчими не були виконані.

А відтак: заперечення злочину Є злочином.

Представник просив врахувати усі наявні у справі заяви, клопотання, пояснення, додаткові пояснення, надіслані ним, та надати їм відповідну правову оцінку і скасувати постанову слідчого про закриття кримінального провадження від 19.01.2022 року (виправлену на 26.01.2022 року).

- **слідча Кілафли В.В.** - заперечувала доводи заявника та його представника. При цьому підтвердила факт відсутності в кримінальному провадженні доказів вручення постанови заявнику, хоча на її переконання і заявник, і його на той час представник були ознайомлені з ухвалою слідчого судді про відмову у продовженні строку досудового розслідування і з даною постановою слідчого, яка направлялась поштовою кореспонденцією.

По суті скарги слідча стверджувала про обґрунтованість оскаржуваної постанови, вважала її законною, постановленою на підстав норм діючого на той час КПК України, в зв'язку зі впливом строку досудового розслідування в об'єднаному кримінальному провадженні. З боку РВП та прокурорів не було допущено жодної дії, яка б перешкоджала належному досудовому розслідуванню. В кримінальному провадженні наявні дві ухвали різних слідчих суддів різних судів: Ізмаїльського міськрайонного суду та Болградського районного суду Одеської області про відмову в продовженні строків досудового розслідування, а тому постанова слідчого про закриття кримінального провадження відповідає діючим на той час вимогам КПК України, а слідчий був заручником тих обставин. Не можливо скасувати рішення, оскільки діяв таки саме процесуальний закон, який обмежував строк досудового розслідування в кримінальних провадженнях.

Слідча підтвердила, що ніхто не заперечує факту вчиненого злочину щодо потерпілого Істоміна О.С., кримінальне провадження було закрито в зв'язку зі впливом саме строку досудового розслідування

- **прокурор Іванов О.К.** – не заперечував щодо поновлення заявнику та його представнику строку на звернення з даною скаргою до суду, оскільки саме він, прокурор 16.07.26 направив постанову представнику електронною поштою. Відповідальність на потерпілого за неотримання оскаржуваної постанови не покладає, чи надсилалась постанова раніше потерпілому – не знає.

Однак наполягав на відмові в задоволенні скарги, вважав вказану постанову слідчого законною, обґрунтованою. При цьому посилався на ухвали слідчих суддів Ізмаїльського міськрайонного суду та Болградського районного суду Одеської області, які відмовили слідчим в продовженні строків досудового розслідування в обох кримінальних провадженнях, як згодом були об'єднані. Жодних правових колізій не має, а тому єдиним рішенням, яке міг прийняти слідчий це була постанова про закриття кримінального провадження. Ухвалу слідчого судді прокурор намагався оскаржити в апеляційному порядку, однак було відмовлено у відкритті апеляційного провадження. Вказівки слідчому прокурором 19.01.2022 року надавались та виконані не були. Постанова слідчого прийнята в межах діючого процесуального законодавства, є обґрунтованою і законною, скасуванню не підлягає.

Протокольною ухвалою слідчого судді від 24.07.2026 року задоволено клопотання прокурора Болградської окружної прокуратури Іванова О.К. та слідчого Болградського РВП ГУНП в Одеській області Кілафли В.В. про надання часу та можливості ознайомитися з надісланими представником заявника до суду поясненнями, клопотаннями, довідками по матеріалам кримінального провадження, та проголошено перерву до **10:30 години 30.07.2026 року**. Надано час та можливість прокурору Болградської окружної прокуратури Іванову О.К. та слідчому Болградського РВП ГУНП в Одеській області Кілафли В.В. ознайомитись з надісланими до суду представником заявника поясненнями, клопотаннями, довідками, які наявні в справі як в системі "Електронний суд" так і в паперовій справі (т.4 а.с.10-14), про що повідомлено сторін по

справі (т.4 а.с.15-16).

27.07.2026 року представник заявника Істоміна О.С. - адвокат Ягунов Д.В. надіслав клопотання на доповнення до раніше поданих документів і стверджує, що це клопотання має самостійний та невідкладний предмет: у розпорядженні представника потерпілого з'явився документ, який за своєю правовою природою є спробою легітимізувати механізм, здатний, у разі його підтримання судом, зруйнувати цілісність кримінального процесуального порядку в Україні. Йдеться про постанову слідчого слідчого відділення Болградського РВП ГУНП в Одеській області від 20 липня 2026 року, якою слідчий Кілафли В.В., за власною ініціативою, «виправила» дату у своїй же постанові про закриття кримінального провадження від 19 січня 2022 року, змінивши зазначену в ній дату прийняття рішення на 26 січня 2022 року. При цьому звертає особливу увагу на те, що для цілей цього клопотання не має абсолютно жодного значення, якому саме питанню присвячена зазначена постанова від 20.07.2026, – виправленню дати, виправленню будь-якої іншої обставини чи описки. Принципове заперечення викликає сам факт її винесення та існування як такої, адже зазначена постанова винесена поза межами кримінального провадження, вже після винесення постанови про закриття цього кримінального провадження (т.4 а.с.17-19).

28.07.2026 року представник заявника Істоміна О.С. - адвокат Ягунов Д.В. надіслав клопотання в якому виклав довідку щодо Тому № 4 щодо системного аналізу матеріалів кримінального провадження № 12018160150002589. Стверджує, що додатково викладає факти, встановлені безпосередньо судом у мотивувальній частині ухвали слідчого судді від 26.01.2022, які у своїй сукупності свідчать про те, що правова неможливість продовження досудового розслідування, яку суд був змушений констатувати, є не наслідком об'єктивного впливу часу, а прямим і передбачуваним результатом свідомих управлінських рішень посадових осіб прокуратури. Ці рішення – точно датовані та обрані у момент, що гарантовано унеможлилював подальше розслідування, – прийняті всупереч відомому із самих матеріалів справи судовому прецеденту (ухвала слідчого судді Ізмаїльського міськрайонного суду від 27.02.2020 у справі № 946/1132/20) та супроводжувалися бездіяльністю щодо визнаного самою прокуратурою «реального» конфлікту інтересів. Кінцевим результатом цих дій стало безповоротне, на процесуальній, а не на доказовій підставі, виведення з-під кримінального переслідування осіб, яких потерпілий послідовно з 2018 року називає нападниками: Сідніченка С.М. та Чебана С.П. (т.4 а.с.20-22).

28.07.2026 року прокурор Болградської окружної прокуратури Іванов О.К. ознайомився з матеріалами скарги в чотирьох томах у повному обсязі (т.4 а.с.23).

28.07.2026 року представник заявника Істоміна О.С. - адвокат Ягунов Д.В. надіслав клопотання щодо відповідальності прокурорів та слідчих, в якому зазначає, що прокуратура та слідчий орган, наполягаючи на законності постанови від 19.01.2022 та фактично домагаючись залишення скарги без задоволення, діють проти інтересів потерпілого. Однак при уважному розгляді ситуації видно більше: остаточна відмова у поновленні розслідування є найгіршим можливим результатом саме для тих посадових осіб, які до цього причетні, – слідчого, який виніс постанову, та прокурорів, які здійснювали процесуальне керівництво протягом усіх чотирьох років розслідування.

На переконання представника Поки кримінальне провадження залишається закритим без встановлення винних у справі про заподіяння тяжких, небезпечних для життя тілесних ушкоджень, невиконаним залишається позитивний обов'язок держави провести ефективне розслідування, який випливає зі статей 2 і 3 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод. Цей обов'язок не зникає від того, що національна постанова про закриття справи формально не скасована, – він продовжує існувати доти, доки винних не встановлено або доки достовірно не доведено, що всі можливості розслідування справді вичерпані.

З 01.01.2024 набрав чинності Закон України № 3509-IX, яким скасовано імперативне правило про обов'язкове закриття кримінального провадження виключно у зв'язку зі впливом строку досудового розслідування. Замість цього запроваджено інший

механізм - можливість звернення до суду за продовженням строку в порядку статті 295-1 КПК України. Тобто той самий правовий підхід, яким у 2022 році фактично скористався слідчий (до того ж із посиланням на неіснуючу норму права), сьогодні в такому вигляді законом уже не передбачений.

Викладене є додатковим доводом на користь того, що постанова від 19.01.2022 підлягає скасуванню, а досудове розслідування – поновленню, оскільки такий результат відповідає не лише інтересам потерпілого, а й дійсним інтересам держави та посадових осіб, залучених до цього провадження, – інтересу якнайшвидшого приведення ситуації у відповідність із вимогами закону, поки це ще можливо зробити на національному рівні, до звернення до Європейського суду з прав людини.

Представник просить суд врахувати ці додаткові пояснення при розгляді скарги у справі № 497/150/22 (т.4 а.с.24-28).

30.07.2026 року представник заявника Істоміна О.С. - адвокат Ягунов Д.В. надіслав клопотання про долучення доказів, а саме клопотання адресоване Ізмаїльській окружній прокуратурі, Ізмаїльського РВП про негайну реалізацію процесуальних прав потерпілого та вжиття невідкладних заходів досудового розслідування у кримінальному провадженні № 42026162300000025, копію повідомлення про початок досудового розслідування в кримінальному провадженні №42026162300000025, витяг з ЄРДР, копію ухвали слідчого судді Приморського районного суду Одеської області від 27.07.2026 року (т.4 а..29-38).

30.07.2026 року представник заявника Істоміна О.С. - адвокат Ягунов Д.В. надіслав клопотання щодо остаточної позиції прокурора у справі, в якому зазначає, що представником потерпілого до Болградської окружної прокуратури подано низку клопотань про скасування зазначеної постанови слідчого. У відповідь отримано такі листи прокуратури, зміст яких, на переконання представника потерпілого, підлягає встановленню судом та відображенню в ухвалі, і наводить зміст вказаних листів.

Викладене на думку представника, свідчить про сталу й послідовну позицію Болградської окружної прокуратури, виражену через посадових осіб (Цюєва Дмитра та Бахчиванжи Євгена), яка полягає у визнанні законним закриття кримінального провадження щодо тривалого групового побиття потерпілого із застосуванням кастета, яке спричинило тяжкі тілесні ушкодження, - без надання цьому діянню правової оцінки з точки зору його тяжкості та без жодного реагування на встановлені ознаки невідповідності дати оскаржуваного рішення. Фактично зазначена позиція означає, що, на думку прокуратури, встановлені обставини не потребують кримінального переслідування, тобто *de facto* не розглядаються прокуратурою як злочин, що підлягає розслідуванню та судовому розгляду.

При цьому, представник потерпілого підкреслює, що подібна позиція державного органу має самостійне юридичне значення в контексті статті 3 Конвенції, яка встановлює абсолютну заборону катування і нелюдського поводження та покладає на державу позитивний обов'язок проведення ефективного розслідування небезпідставних тверджень про жорстоке поводження (*Bouyid v. Belgium* [GC]; *Assenov and Others v. Bulgaria*; *Mikheyev v. Russia*). Формальне визнання законності закриття провадження без оцінки тяжкості діяння та без реагування на очевидні ознаки процесуальної невідповідності дати є самостійним свідченням невиконання державою цього позитивного обов'язку і буде використано представником потерпілого як доказ у майбутній заяві до Європейського суду з прав людини.

Представник заявника просить долучити до матеріалів судового провадження копії листів Болградської окружної прокуратури № 57-3371ВИХ-26 від 22.07.2026, № 57-3373ВИХ-26 від 22.07.2026, № 57-3411ВИХ-26 від 24.07.2026 та № 57-3413ВИХ-26 від 24.07.2026 (додаються).

Встановити та відобразити в ухвалі суду факт неодноразової відмови посадових осіб Болградської окружної прокуратури - заступника керівника Цюєва Д.К. та керівника Бахчиванжи Є.І. у скасуванні постанови слідчого від 26.01.2022 про закриття кримінального провадження № 12018160150002589, а також зміст викладеної в цих листах позиції прокуратури.

Зазначити в ухвалі, що наведена позиція прокуратури не містить оцінки тяжкості діяння, вчиненого щодо потерпілого, та не містить реагування на встановлені ознаки невідповідності дати оскаржуваної постанови встановленим у справі обставинам (т.4 а.с.39-43).

Таким чином, слідчим суддею досліджено усі доводи заявника Істоміна О.С. та його представника – адвоката Ягунова Д.В., що надсилалися в рамках розгляду трьох об'єднаних скарг, про що детально зазначено вище.

Слідчий суддя, вивчивши зміст усіх скарг, усіх клопотань, пояснень, додаткових пояснень заявника та його представника, заслухавши пояснення усіх присутніх учасників судового розгляду, в тому числі заперечення слідчого та прокурора, дослідивши матеріали кримінального провадження в оригіналі, дійшов до наступного висновку.

Згідно п.18 ч.1 ст.3 КПК України до повноважень слідчого судді належить: здійснення у порядку, передбаченому цим Кодексом, судового контролю за дотриманням прав, свобод та інтересів осіб у кримінальному провадженні.

У зв'язку із судовим контролем важливою є вимога про доступ до суду, яка означає, що з юрисдикції судів не можна вилучати будь-які звернення (клопотання, позови, заяви, скарги), надавати певним категоріям осіб імунітети від звернень до суду. Судові рішення з огляду на зміст принципу верховенства права повинні утверджувати справедливість і права людини, укріплювати довіру до органів, що беруть участь у розслідуванні і судовому розгляді кримінальних правопорушень.

Стаття 55 Конституції України встановлює, що кожному гарантується судовий захист його прав та свобод і можливість оскаржити до суду рішення, дії та бездіяльність органів державної влади, органів місцевого самоуправління, громадських об'єднань та посадових осіб.

Чинним Кримінальним процесуальним кодексом України, зокрема Главою 26, передбачений порядок оскарження рішень, дій, бездіяльності слідчого, прокурора під час досудового розслідування.

Об'єктом оскарження на підставі глави 26 КПК України може бути тільки рішення, дії, бездіяльність слідчого, прокурора при здійсненні своїх повноважень під час досудового розслідування.

Частиною 1 ст. 303 КПК України передбачений перелік рішень, дій, бездіяльності слідчого або прокурора, які підлягають оскарженню під час досудового розслідування, який є вичерпним.

Так, пунктом 3 ч. 1 ст. 303 КПК України визначено, що на досудовому провадженні можуть бути оскаржені такі рішення, дії чи бездіяльність слідчого або прокурора: - рішення слідчого про закриття кримінального провадження.

Судовим розглядом встановлено наступне:

30.09.2018 до Ізмаїльського ВП ГУНП в Одеській області надійшло повідомлення про те, що 30.09.2018 о 02:16 год. біля бару «Зейтун» у м. Ізмаїл Одеської області Істоміну Олегу Сергійовичу, 04.02.1987 року народження, спричиненні тілесні ушкодження (а.к.п.7-9 т.1).

Відомості про подію зареєстровані у журналі «Єдиний облік заяв та повідомлень про вчиненні кримінальні правопорушення та інші події» Ізмаїльського ВП ГУНП в Одеській області за № 13824, № 12825 та № 12826 (а.к.п.7-9 т.1).

За даним фактом слідчим відділом Ізмаїльського ВП ГУНП в Одеській області, розпочато кримінальне провадження № **12018160150002589** відомості щодо якого **30.09.2018** внесені до ЄРДР за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 122 КК України (а.к.п.3 т.1).

05.10.2018 слідчим СВ Ізмаїльського ВП ГУНП в Одеській області Іюкішу І.І. складено рапорт з якого вбачається, що 05.10.2018 здійснено виїзд до КУ «ІМЦЛ» де на стаціонарному лікуванні на той час перебував Істомін О.С., однак останній від написання заяви про кримінальне правопорушення та надання пояснень відмовився (а.к.п.19 т.1).

08.10.2018 на адресу СВ Ізмаїльського ВП ГУНП в Одеській області з КНП «Ізмаїльська міська центральна лікарня» надійшов лист, відповідно до якого Істомін О.С.

проходив стаціонарне лікування у КУ «ІМЦЛ» з діагнозом «ЗЧМТ. Забій головного мозку. Параорбітальна гематома зліва. Забита рана верхньої повіки лівого ока» (а.к.п.18 т.1).

10.10.2018 права кваліфікація складу кримінального правопорушення змінено з ч. 1 ст. 122 КК України на ч. 1 ст. 125 КК України (а.к.п.22 т.1).

11.10.2018 винесено постанову про закриття кримінального провадження № 12018160150002589 від 30.09.2018 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 125 КК України на підставі п. 2 ч. 1 ст. 284 КПК України (а.к.п.23 т.1).

12.10.2018 (після закриття кримінального провадження) Істомін О.С. надіслав на адресу СВ Ізмаїльського ВП ГУНП в Одеській заяву (повідомлення про кримінальне правопорушення за фактом спричинення йому тілесних ушкоджень в ніч на 30.09.2018 до якої долучив копію паспорту (а.к.п.29-30 т.1) .

01.11.2018 прокурором Ізмаїльської місцевої прокуратури Карастаном Д.І. винесено постанову про скасування постанови слідчого від 11.10.2018 року про закриття кримінального провадження № 12018160150002589, досудове розслідування у вказаному кримінальному провадженні поновлено (а.к.п.97-98 т.1).

22.10.2019 слідчим СВ Ізмаїльського ВП ГУНП в Одеській області винесено постанову про закриття кримінального провадження № 12018160150002589 від 30.09.2018 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 122 КК України у зв'язку із закінченням строку досудового розслідування, визначеного ст. 219 КПК України (в мотивувальній частині наявне посилення на абзац 12 ч. 1 ст. 184 КПК України) (а.к.п.235-238 т.1).

Представник потерпілого, не погоджуючи з вказаним рішенням слідчого подавав скаргу слідчому судді про скасування вказаної постанови про закриття кримінального провадження (а.к.п.243-248 т.1).

Ухвалою слідчого судді Ізмаїльського міськрайонного суду Одеської області від 27.02.2020 справа № 946/1132/20, провадження № 1-кс/946/394/20 у задоволенні скарги Істоміна О.С. на постанову про закриття кримінального провадження - **відмовлено** (а.к.п. 249-251).

Тобто з зазначено вбачається, що орган досудового розслідування жодного разу не звертався з клопотанням до слідчого судді про продовження строку досудового розслідування, не сприяв ефективному досудовому розслідуванню, не намагався встановити істину в цьому кримінальному провадженні, таким чином обмежився єдиним мінімальним строком досудового розслідування – 12 місяців, визначеного діючим на той час КПК України.

30.12.2021 заступником керівника Одеської обласної прокуратури Вербицьким Д.А. винесено постанову про скасування постанови слідчого про закриття кримінального провадження № 12018160150002589 від 01.10.2018.

При цьому в мотивувальній частині вказаної постанови прокурор зазначає, що вивченням встановлено, що вказана постанова винесена необґрунтовано з порушенням ч.2 ст.9 КПК України, без всебічного, повного та неупередженого дослідження всіх обставин скоєного кримінального правопорушення та прийняття всіх можливих заходів щодо виявлення цих обставин.

Так, з моменту реєстрації кримінального провадження фактично не здійснювалося, а наявні у в матеріалах допити проведено на низькому професійному рівні, без з'ясування обставин, які мають суттєве значення для прийняття за результатами розслідування законного рішення.

Крім того, слідчим залишено без виконання надані прокурором у провадженні вказівки (а.к.п.8-9 т.4).

З зазначеного слідує, що не зважаючи на відсутність строків досудового розслідування в даному кримінальному провадженні, які фактично закінчились, що саме і було підставою для закриття кримінального провадження слідчим, прокурор обласного рівня вважав можливим скасувати вказану постанову як необґрунтовану. При цьому констатував факт неналежного і неефективного досудового розслідування.

30.12.2021 заступником керівника Одеської обласної прокуратури Вербицьким Д.А. винесено постанову про доручення проведення досудового розслідування у кримінальному провадженні № 12018160150002589 від 01.10.2018 СВ Болградського РВП ГУНП в Одеській області (а.к.п.10-11 т.4).

30.12.2021 прокурором Болградської окружної прокуратури Русанжиком В.П., винесено постанову про зміну правової кваліфікації кримінального правопорушення у досудовому розслідуванні № 12018160150002589 від 01.10.2018 року з ч. 1 ст. 122 КК України на ч. 2 ст. 121 КК України (а.к.п.16-17 т.4).

30.12.2021 прокурором Болградської окружної прокуратури Русанжиком В.П., винесено постанову про об'єднання матеріалів кримінальних проваджень №12018160150002589 та № 12020160150000477 в одне провадження, за єдиним номером № 12018160150002589 (а.к.п.14-15 т.4).

30.12.2021 в об'єднаному кримінальному провадженні № 12018160150002589 призначено слідчу групу у складі слідчих СВ Болградського РВП ГУНП в Одеській області: Стойнова М.І., Колтуклу Д.Д., Виноградової С.І., Панчева Д.М., Кілафли В.В.. Старшим групи визначено Кілафли В.В. (а.к.п.22 т.4).

Щодо кримінального провадження № 12020160150000477:

26.03.2020 на адресу СВ Ізмаїльського ВП ГУНП в Одеській області надійшла заява від Істоміна О.С, за фактом спричинення йому тілесних ушкоджень в ніч на 30.09.2018 (а.к.п. 8-9 т.2).

За даним фактом 27.03.2020 слідчим відділом Ізмаїльського ВП ГУНП в Одеській області внесено відомості в ЄРДР за № 12020160150000477 за попередньою кваліфікацією за ч.1 ст.122 КК України та розпочато досудове розслідування (а.к.п.2 т.2).

Знову ж таки, в проміжок часу з 26.03.2020 по 18.11.2020 року (майже 8 місяців) органом досудового розслідування в особі СВ Ізмаїльського ВП ГУНП в Одеській області не було проведено належних, необхідних і достатніх слідчих (розшукових) заходів для встановлення осіб, які вчинили кримінальний злочин відносно потерпілого Істоміна О.С.

18.11.2020 заступником керівника Одеської обласної прокуратури Вербицьким Д.А. винесено постанову про доручення слідчому відділу Болградського РВП ГУНП в Одеській області на здійснення досудового розслідування у кримінальному провадженні № 12020160150000477 (а.к.п. 1-2 том 3).

06.01.2021 ВПЕРШЕ в цьому кримінальному провадженні начальником СВ Болградського РВ ГУНП в Одеській області Старцевою Н.П. складено проекти підозри відносно Ситниченка Сергія Миколайовича, Чебана Сергія Петровича, які були направлені на адресу Ізмаїльської місцевої прокуратури у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст.122 КК України (а.к.п. 203-205, 206-208 т.3).

11.01.2020 (саме така дата зазначена в цьому документі) прокурором Ізмаїльської місцевої прокуратури Цюєвим Д.К. винесено постанову про відмову в погодженні повідомлення про підозру, в якому прокурор встановив строк до 15.02.2021 року для усунення виявлених порушень (а.к.п.209-212 т.3).

18.01.2021 у зв'язку з ліквідацією та утворення районів, визначено орган щодо подальшого досудового розслідування кримінального провадження № 12020160150000477 у формі досудового слідства – СВ Болградського РВП ГУНП в Одеській області (а.к.п.213 т.3).

23.03.2021 слідчим суддею Болградського районного суду Одеської області справа № 497/1734/2020, провадження № 1-кс/497/149/2021 продовжено строк досудового розслідування в цьому кримінальному провадженні до 27.09.2021 (а.к.п.219-220 т.3).

26.05.2021 року слідчим СВ Болградського РВП ГУНП в Одеській області Кілафли В.В. призначена комісійна судово-медична експертиза відносно потерпілого Істоміна О.С. (а.к.п.222-225 т.3).

Відповідно до висновку експерта № 132 комісійної судово-медичної експертизи відносно Істоміна О.С. ... дана черепно-мозкова травма, до якої відносяться всі тілесні ушкодження голови у їх сукупності, згідно із п.2.1.3. «в» «Правил судово-медичного визначення ступеня тяжкості тілесних ушкоджень» відносяться до ТЯЖКИХ тілесних ушкоджень за критерієм небезпеки для життя ... (а.к.п.225-313 т.3).

15.09.2021 постановою слідчого СВ Болградського РВП ГУНП в Одеській області правова кваліфікація у кримінальному провадженні змінена на ч.2 ст.121 КК України – умисне тяжке тілесне ушкодження вчинене групою осіб (а.к.п. 321-322, 333 т.3).

16.09.2021 на адресу Болградської окружної прокуратури ВДРУГЕ направлено проекти повідомлення про підозру Чебану С.П. та Ситниченку С.М. у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 121 КК України (а.к.п.325-332 т.3).

17.09.2021 прокурором Болградської окружної прокуратури Русанжином В.П. винесено постанову про відмову в погодженні повідомлення про підозру. Зобов'язано слідчого у кримінальному провадженні забезпечити усунення виявлених порушень у строк до 30.09.2021 (а.к.п.334-336 т.3).

21.09.2021 ухвалою слідчого судді Болградського районного суду Одеської області справа № 497/1734/2020, провадження № 1-кс/497/744/2021 продовжено строк досудового розслідування до 27.12.2021 (а.к.п.339-342 т.3).

19.11.2021 ухвалою слідчого судді Болградського районного суду Одеської області справа № 497/1734/2020, провадження № 1-кс/497/931/2021 клопотання представника потерпілого було задоволено частково. Зобов'язано слідчих та прокурорів – процесуальних керівників у кримінальному провадженні № 12020160150000477 від 27.03.2020 року завершити досудове розслідування у вказаному провадженні у розумні строки, здійснивши одну із дій, передбачених главою 24 КПК України (а.к.п.351-353 т.3).

22.12.2021 ухвалою слідчого судді Болградського районного суду Одеської області справа №497/1734/2020, провадження №1-кс/497/1066/2021 продовжено строк досудового розслідування до 27.01.2022 (а.к.п.354, 338-340 т.3).

26.01.2022 ухвалою слідчого судді Болградського районного суду Одеської області справа № 497/150/22, провадження № 1-кс/497/70/22 вже в об'єднаному кримінальному провадженні № 12018160150002589 від 01.10.2018 року – в задоволенні клопотання слідчого СВ Болградського РВП ГУНП в Одеській області Кілафли В.В. про продовження строку досудового розслідування у кримінальному провадженні, в якому особі не повідомлено про підозру в зв'язку з досудовим розслідуванням по цьому кримінальному провадженні за ознаками кримінального злочину, передбаченого ч.2 ст.121 КК України – **відмовлено** (а.к.п. 31-38 т.4).

19.01.2022 слідчим СВ Болградського РВП ГУНП в Одеській області Кілафли В.В. винесено **постанову про закриття кримінального провадження** № 12018160150002589 від 30.09.2018 року за ознаками ч.2 ст.121 КК України, керуючись аб.14 ч.1 ст.284 КПК України (у зв'язку із спливом строку досудового розслідування визначеного ст. 219 КПК України 27.01.2022) (а.к.п.39-44 т.4).

20.07.2026 старшим слідчим СВ Болградського РВП ГУНП в Одеській області Кілафли В.В. постановлено ухвалу **про виправлення описки** у зазначеній вище постанові, а саме в часі її постановлення з «19.01.2022» на «26.01.2022» (а.к.п.45-46 т.4).

Саме вказана постанова слідчого в об'єднаному кримінальному провадженні №12018160150002589 від 01.10.2018 року є предметом розгляду даної скарги.

Щодо строків звернення з даною скаргою до слідчого судді.

Відповідно до вимог ст.304 КПК України скарги на рішення, дії чи бездіяльність слідчого чи прокурора, передбачені частиною першою статті 303 цього Кодексу, можуть бути подані особою протягом десяти днів з моменту прийняття рішення, вчинення дії або бездіяльності. Якщо рішення слідчого чи прокурора оформлюється постановою, строк подання скарги починається з дня отримання особою її копії.

Судовим розглядом встановлено, що на час звернення з даною скаргою до слідчого судді 09.07.2026 в розпорядженні заявника Істоміна О.С. та його представника Ягунова Д.В. була відсутня оскаржувана постанова, її зміст сторонам не був відомий, що підтверджується достатньою кількістю заяв, клопотань звернень представника заявника – адвоката Ягунова Д.В. на адресу органів досудового розслідування та прокуратури.

А саме:

02.06.2026 - між потерпілим Істоміним О.С. та адвокатом Ягуновим Д.В. укладено договір про надання правничої допомоги No 02-06-2026.

28.06.2026 - видано ордери серії ВН No 1734440 (на представництво інтересів заявника в органах Національної поліції України) та серії ВН No 1734441 (на представництво інтересів заявника в органах прокуратури України).

28.06.2026 о 13:09 та повторно о 13:38 - представником потерпілого одночасно надіслано адвокатський запит на близько двадцять електронних адрес: Офісу Генерального прокурора, Національної поліції України (info@police.gov.ua, vidkrytist@police.gov.ua), Головного слідчого управління Національної поліції України (gsu@police.gov.ua), Правового департаменту Національної поліції України (pd@police.gov.ua), Департаменту інформаційно-аналітичної підтримки Національної поліції України (duty.it@police.gov.ua), усіх наявних електронних адрес ГУНП в Одеській області (відділ документального забезпечення, слідче управління, відділ комунікації), усіх трьох електронних адрес Ізмаїльського РВП ГУНП в Одеській області, Одеської обласної прокуратури та Ізмаїльської окружної прокуратури — з проханням надати засвідчену копію постанови про закриття кримінального провадження No 12018160150002589 та пов'язану інформацію.

29.06.2026 - запит зареєстровано: Ізмаїльською окружною прокуратурою за No 4263-26; Слідчим управлінням ГУНП в Одеській області за вхідним No 2576аз-2026;

Ізмаїльським РВП ГУНП в Одеській області за вхідним No 2560аз-2026 (та окремо за No 2641аз-2026 щодо пов'язаного провадження No 12022162150000778). Відповідно до частини другої статті 24 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» п'ятиденний строк на надання відповіді сплив 03.07.2026.

02.07.2026 - Ізмаїльська окружна прокуратура Одеської області (лист No 59-4259ВИХ-26 за підписом першого заступника керівника Степана Окопного) підтвердила існування кримінального провадження No 12018160150002589 від 01.10.2018 за ознаками частини другої статті 122 Кримінального кодексу України та факт прийняття 26.01.2022 слідчими СВ Болградського РВП ГУНП рішення про його закриття на підставі частини першої статті 284 КПК України, - і в той самий час ВІДМОВИЛА у наданні копії самої постанови.

03.07.2026 - Одеська обласна прокуратура (лист No 09/1/1-4843ВИХ-26 за підписом начальника управління Ярослава Костіва) підтвердила ті самі відомості про закриття провадження 26.01.2022 на підставі частини першої статті 284 КПК України за кваліфікацією частини другої статті 122 КК України, - копію постанови НЕ надала, обмежившись рекомендацією звернутися до районних (окружних) органів.

03.07.2026 - Ізмаїльський РВП ГУНП в Одеській області (лист No 237807-2026 за підписом заступника начальника слідчого відділу Федора Чифліклія) повідомив, що кримінальне провадження No 12018160150002589 передано за підслідністю до Болградського РВП 30.12.2021, «де і перебуває на теперішній час» - жодного слова про закриття провадження ще у 2022 році. Це формулювання прямо суперечить одночасно наданій тим самим днем інформацією обласної прокуратури про те, що провадження закрито понад чотири роки тому.

06.07.2026 - Ізмаїльський РВП ГУНП в Одеській області (лист No 241132-2026 за підписом старшого слідчого Олексія Ноговіціна) повідомив про відсутність доступу до матеріалів пов'язаного провадження No 12022162150000778, оскільки підписант «вже не є слідчим» і «був виключений із слідчої групи» - без жодної вказівки на те, хто натовість здійснює процесуальний контроль чи розслідування.

06.07.2026 - представником потерпілого подано первинну скаргу до Болградського районного суду Одеської області на постанову про закриття провадження No 12018160150002589 (справа No 497/150/22, провадження No 1- кс/497/273/26).

07.07.2026 - подано клопотання про дослідження медичної документації, наявної в матеріалах кримінальних проваджень No 12018160150002589 та No 12022162150000778.

08.07.2026 - слідчий суддя Болградського районного суду Одеської області Кодінцева С.В. постановила ухвалу, якою повернула скаргу заявнику з двох підстав: (1) нібито непідтвердження адвокатом Ягуновим Д.В. повноважень на представництво саме в цьому суді, попри наявність в матеріалах справи двох ордерів та договору про надання правничої допомоги; (2) ненадання копії оскаржуваної постанови. При цьому в мотивувальній частині ухвали сама слідчий суддя визнала, що відсутність постанови в матеріалах скарги позбавляє її можливості встановити зміст оскаржуваного рішення, підстави його прийняття та строки на оскарження, - фактично підтвердивши, що саме

ненадання постанови органами досудового розслідування унеможливило судовий контроль, а не будь-яка пасивність заявника.

08.07.2026 - представником потерпілого подано другу (повторну) скаргу, в якій усунуто процесуальні недоліки, зазначені слідчим суддею, та додатково викладено обставини систематичного ігнорування адвокатського запиту саме органами Національної поліції України, з наведенням доказів щонайменше п'ятиразового направлення запиту.

09.07.2026 - Слідче управління Головного управління Національної поліції в Одеській області (лист No 246744-2026 за підписом заступника начальника Віталія Бондаря) підтвердило закриття провадження 26.01.2022 на підставі частини першої статті 284 КПК України та те, що постанова станом на цю дату не скасована, - але зазначило кваліфікацію діяння за частиною першою статті 121 КК України, тобто ВЖЕ ТРЕТЮ за рахунком, відмінну від попередніх, кримінально-правову кваліфікацію того самого діяння. Копію постанови знову не надано; заявнику знову рекомендовано звернутися «безпосередньо» до органу досудового розслідування - тобто до того самого органу, який і підписав цей лист.

09.07.2026 - Одеська обласна прокуратура (лист No 09/1/3-667ВИХ-26 за підписом того самого начальника управління Ярослава Костіва, який 03.07.2026 вже надавав аналогічну відповідь) повторно підтвердила номери проваджень і дати їх закриття, вкотре не надавши копії постанови.

09.07.2026 - слідчий суддя Приморського районного суду м. Одеси Русєва А.С. (справа No 522/12312/26, провадження No 1-кс/522/3385/26) частково задовольнила скаргу представника потерпілого на бездіяльність Одеської обласної прокуратури, яка полягала у невнесенні до Єдиного реєстру досудових розслідувань відомостей про кримінальні правопорушення, передбачені статтями 364, 366 та 396 КК України, за заявою щодо дій слідчого Ізмаїльського ВП ГУНП Юкіща І.І. у тому самому кримінальному провадженні No 12018160150002589, — тобто бездіяльність того самого органу, до якого представник потерпілого одночасно звертався щодо копії постанови, вже отримала судове підтвердження в іншому провадженні.

09.07.2026 - представником потерпілого подано заяву слідчому судді Кодінцевій С.В. з проханням долучити до матеріалів справи No 497/150/22 нові докази неодноразового звернення заявника та ухилення органів прокуратури і поліції від надання відповіді по суті.

10.07.2026 - представником потерпілого подано третю скаргу з детальним викладом хронології суперечливих відповідей органів досудового розслідування та прокуратури, наведеною станом на цю дату.

12.07.2026 - подано клопотання (справа No 497/150/22, провадження No 1-кс/497/279/26, суддя Раца В.А.), яким додатково викладено обставини, що ставлять під сумнів безсторонність досудового розслідування, зокрема наявність упродовж понад 10 років дружніх стосунків між прокурором Ізмаїльської окружної прокуратури Карастаном Дмитром Івановичем, який здійснював процесуальне керівництво у кримінальному провадженні щодо катування потерпілого, та Чебаном Сергієм Петровичем, який, за твердженням потерпілого, організував напад на нього і завдав йому найбільшу кількість ударів, що спричинили тяжкі тілесні ушкодження, і який у 2025 році був засуджений за вчинення озброєного нападу з використанням незареєстрованої вогнепальної автоматичної зброї на військовослужбовців Збройних Сил України.

13.07.2026 - Одеська обласна прокуратура (лист No 09/1/1-5035ВИХ-26 за підписом того самого начальника управління Ярослава Костіва) вчергове - вже вчетверте від імені цього ж органу і того самого підписанта - підтвердила факт закриття кримінального провадження No 12018160150002589 26.01.2022 на підставі частини першої статті 284 КПК України за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого частиною другою статті 122 КК України, і вчергове відмовилася надати копію постанови, обмежившись формальним посиланням на те, що прокурори обласної прокуратури процесуальне керівництво досудовим розслідуванням не здійснювали, та черговою рекомендацією звернутися до районних (окружних) органів. Ця відповідь надійшла більш ніж через два тижні після спливу встановленого законом строку на відповідь та вже після того, як факт систематичного ухилення органів прокуратури і поліції став предметом трьох окремих судових скарг і одного судового рішення (справа No

522/12312/26), яким бездіяльність цього самого органу вже була визнана судом.

В контексті розгляду питання про поновлення строку звернення з даною скаргою до слідчого судді, заслуговують на увагу суперечливі відповіді за запити представника потерпілого, що надавались по досліджуваним кримінальним провадженням.

Так, щодо *кримінального провадження № 12018160150002589*:

1) Одеська обласна прокуратура листом від 3 липня 2026 року повідомила, що провадження № 12018160150002589, внесене 1 жовтня 2018 року за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого частиною другою статті 122 КК України, закрито 26 січня 2022 року слідчим слідчого відділу Болградського РВП ГУНП на підставі частини першої статті 284 КПК України.

2) Того самого дня, 3 липня 2026 року, Ізмаїльський РВП ГУНП (заступник начальника слідчого відділу Ф. Чифліклій) повідомив, що провадження № 12018160150002589 30 грудня 2021 року передане за підслідністю до Болградського РВП, «де і перебуває на теперішній час» — без жодної згадки про факт його закриття 26 січня 2022 року, про яке того ж дня повідомила обласна прокуратура.

3) 9 липня 2026 року Слідче управління ГУНП в Одеській області (заступник начальника В. Бондар) підтвердило закриття провадження № 12018160150002589 26 січня 2022 року на підставі частини першої статті 284 КПК України та зазначило, що станом на 9 липня 2026 року відповідна постанова не скасована, водночас указавши іншу правову кваліфікацію діяння — частину першу статті 121 КК України, — ніж та, що зазначена обласною прокуратурою (частина друга статті 122 КК України).

4) Того самого дня, 9 липня 2026 року, Одеська обласна прокуратура (той самий підписант — Я. Костів, що й у листі від 3 липня 2026 року) повідомила, що досудове розслідування у кримінальному провадженні № 12018160150002589 за ознаками частини другої статті 122 КК України «здійснюється слідчими слідчого відділення Болградського РВП ГУНП в Одеській області» — тобто триває, без будь-якої згадки про закриття провадження 26 січня 2022 року, про яке та сама посадова особа того самого органу повідомляла лише за шість днів до цього.

Отже, протягом одного тижня одна й та сама посадова особа Одеської обласної прокуратури надала дві взаємовиключні відповіді щодо статусу одного й того самого кримінального провадження: спочатку — що провадження закрите й постанова про закриття не скасована, а згодом — що розслідування триває.

Щодо кримінального провадження № 12022162150000778:

1) Листом від 3 липня 2026 року Ізмаїльський РВП ГУНП (Ф. Чифліклій) повідомив, що, крім провадження № 12018160150002589, «інші кримінальні провадження щодо отримання Істомінім О.С. тілесних ушкоджень, нападу або катування останнього у вересні 2018 року в провадженні слідчого відділу Ізмаїльського РВП ГУНП в Одеській області не перебувають».

2) Це твердження прямо спростовується листом Одеської обласної прокуратури від того самого дня, 3 липня 2026 року, яка підтвердила, що кримінальне провадження № 12022162150000778 від 24 серпня 2022 року за ознаками частини першої статті 15, частини першої статті 115 КК України (замах на вбивство) закрите 27 серпня 2022 року слідчим слідчого відділу саме Ізмаїльського РВП ГУНП.

3) 6 липня 2026 року старший слідчий слідчого відділу Ізмаїльського РВП О. Ноговіцин повідомив, що доступу до матеріалів провадження № 12022162150000778 не має, оскільки «вже не є слідчим у вказаному провадженні і був виключений із слідчої групи», не зазначивши, хто саме на цей час здійснює розслідування та чи існує взагалі «слідча група» у провадженні, яке за офіційними даними мало бути закрите ще 27 серпня 2022 року.

4) 9 липня 2026 року Слідче управління ГУНП підтвердило закриття провадження № 12022162150000778 27 серпня 2022 року на підставі частини першої статті 284 КПК України, зазначивши, що станом на 9 липня 2026 року постанова не скасована. Того самого дня Одеська обласна прокуратура повідомила, що досудове розслідування у цьому ж провадженні «здійснюється слідчими слідчого відділу Ізмаїльського РВП ГУНП в Одеській області» - тобто триває, всупереч і власному листу обласної прокуратури від 3 липня 2026 року, і листу Слідчого управління від того самого дня.

Наведені обставини свідчать про порушення позитивного процесуального обов'язку держави за статтею 3 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод у світлі усталеної практики Європейського суду з прав людини, зокрема рішень у справах *Assenov and Others v. Bulgaria* та *Kaverzin v. Ukraine*, а також про позбавлення потерпілого ефективного засобу юридичного захисту, гарантованого статтею 13 Конвенції, у вигляді можливості оскарження постанови про закриття кримінальних проваджень.

Системний, узгоджений і повторюваний характер суперечливих відповідей, коли той самий орган у межах одного тижня повідомляє протилежне про статус одного й того самого провадження, коли один орган прямо заперечує існування провадження, яке інший орган тієї самої системи офіційно підтверджує, а засвідчені копії процесуальних рішень, необхідні для їх оскарження, не надаються попри визначений законом строк і багаторазові нагадування, не може розцінюватися як звичайна канцелярська помилка чи випадковий збіг обставин.

Зазначена документально підтверджена хронологія звернень представника потерпілого та реакція на них з боку органів досудового розслідування і прокуратури є самостійним і визначальним доказом у цій справі, оскільки саме вона демонструє, що ненадання потерпілому копії оскаржуваної постанови протягом тривалого часу, є поважною підставою для вирішення питання про поновлення строку звернення зі скаргою до слідчого судді.

В решті-решт, оскаржувану постанову представник заявника отримав 16.07.2026 року вже після відкриття слідчим суддею провадження за цими скаргами та зобов'язання слідчого і прокурора надіслати оскаржувану постанову в строк до 16.07.2026 року.

А відтак, потерпілий та його представник вжили усіх доступних, добросовісних та неодноразових заходів для отримання копії постанови, що виключає будь-яку процесуальну недбалість з їхнього боку в розумінні практики Європейського суду з прав людини щодо обов'язку сторони виявляти розумну активність у своїй справі (рішення у справах «Осман проти Сполученого Королівства», «Креуз проти Польщі», «Юніон Аліментаріа Сандерс С.А. проти Іспанії»).

За результатами дослідження матеріалів кримінального провадження 12018160150002589 01.10.2018 року встановлено відсутність належних, допустимих і достатніх доказів на підтвердження вручення заявнику Істоміну О.С. та/або його представнику копію оскаржуваної постанови від 26.01.2022 року.

В судовому засіданні слідча та прокурор визнали факт відсутності таких доказів в матеріалах кримінального провадження.

Зазначене дає слідчому судді підстави визнати причини неотримання копії постанови поважними, та поновлення процесуального строку на її оскарження, який слід обчислювати з моменту фактичного отримання представником потерпілого – адвокатом Ягуновим Д.В. копії зазначеної постанови.

По суті скарги, слідчий суддя зазначає наступне.

В даному об'єднаному кримінальному провадженні 12018160150002589 01.10.2018 року жодній особі не було повідомлено про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, хоча спроби були, навіть слідчим двічі складались проекти повідомлень про підозру, однак не були погоджені процесуальними керівниками прокуратури.

Відповідно до ст.284 КПК слідчий, дізнавач, прокурор зобов'язані закрити кримінальне провадження також у разі, коли строк досудового розслідування, визначений ст.219 цього Кодексу, закінчився та жодній особі не було повідомлено про підозру.

Відповідно до ч.1 ст. 219 КПК України (в редакції на час прийняття постанови) строк досудового розслідування обчислюється з моменту внесення відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань до дня звернення до суду з обвинувальним актом, клопотанням про застосування примусових заходів медичного або виховного характеру, клопотанням про звільнення особи від кримінальної відповідальності або до дня ухвалення рішення про закриття кримінального провадження.

Частиною 2 статті 219 КПК України передбачено, що строк досудового розслідування з моменту внесення відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань до дня повідомлення особі про підозру становить:

- 1) дванадцять місяців - у кримінальному провадженні щодо нетяжкого злочину;
- 2) вісімнадцять місяців – у кримінальному провадженні щодо тяжкого або особливо тяжкого злочину.

Ухвалою слідчого судді Болградського районного суду Одеської області від 26.01.2022 року справа № 497/150/22, провадження № 1-кс/497/70/22 в задоволенні клопотання слідчого СВ Болградського РВП ГУНП в Одеській області, старшого лейтенанта поліції Кілафли В.В., погодженого із прокурором Болградської окружної прокуратури Русанжиком В.П. про продовження строку досудового розслідування у кримінальному провадженні, в якому особі не повідомлено про підозру в зв'язку з досудовим розслідуванням по кримінальному провадженні, внесеному в Єдиний реєстр досудових розслідувань за № 12018160150002589 від 01.10.2018 року за ознаками кримінального злочину, передбаченого ч.2 ст.121 КК України – **відмовлено**.

Постановляючи вказану ухвалу слідчим суддею було вивчено і проаналізовано матеріали кримінального провадження № 12018160150002589 від 01.10.2018 року за ознаками кримінального злочину, передбаченого ч.2 ст.121 КК України та прийнято до уваги, що загальний строк досудового розслідування в цьому об'єднаному кримінальному провадженні № 12018160150002589 від 01.10.2018 становить 33 місяці 3 дні, тобто цей строк вийшов за межі строку досудового розслідування тяжкого злочину за ст.121 ч.2 КК України, який становить 18 місяців, що свідчило про відсутність строків досудового розслідування в даному об'єднаному кримінальному провадженні № 12018160150002589 від 01.10.2018, та втрачена (відсутня) можливість його продовження, передбачена частиною другою статті 219 КПК України.

За приписами ч.1 ст.294 КПК України (в редакції на час прийняття постанови), якщо досудове розслідування злочину до моменту повідомлення особі про підозру неможливо закінчити у строк, зазначений у частині другій статті 219 цього Кодексу, вказаний строк може бути продовжений неодноразово слідчим суддею за клопотанням прокурора або слідчого, погодженого з прокурором, на строк, встановлений пунктами 2 і 3 частини четвертої статті 219 цього Кодексу.

Таким чином, якщо не можливо закінчити досудове розслідування у визначений строк, слідчий або прокурор керуючись положеннями ст.294 КПК України мав можливість і повинен був звернутися до слідчого судді з клопотанням про продовження строку досудового розслідування при умові необхідності проведення слідчих дій.

При цьому в першому кримінальному провадженні № 12018160150002589, в якому досудове розслідування здійснювалось всього 12 місяців, слідчими Ізмаїльського РВП жодного разу слідчі не зверталися до слідчого судді з клопотанням про продовження строку досудового розслідування, таким чином звели досудове розслідування на нівець, хоча мали таку можливість і могли провести усі необхідні слідчі (розшукові) дії, в тому числі «по гарячим слідам».

Тоді як в другому кримінальному провадженні № 12020216015000477 строк досудового розслідування тривав 21 місяць 3 дні та неодноразово слідчим суддею продовжувалися строки досудового розслідування та вживалися заходи для його ефективного здійснення.

Двічі слідчим органом склалися проекти повідомлень про підозру, однак не були погоджені процесуальними керівниками прокуратури.

Неможливість продовження досудового слідства в об'єднаному кримінальному провадженні № 12018160150002589 від 01.10.2018, виникло лише після прийняття рішення заступником керівника Одеської обласної прокуратури Вербицьким Д.А., тобто після винесення постанови від 30.12.2021 року про скасування постанови слідчого про закриття кримінального провадження № 12018160150002589 від 01.10.2018 (а.к.п.8-9 т.4).

Відповідно до ч.1 ст.284 абзацу 14 слідчий, прокурор зобов'язані закрити кримінальне провадження у разі коли строк досудового розслідування визначений ст. 219 КПК України закінчився та жодній особі не повідомлено про підозру. За змістом ч.1 ст.219 КПК України строк досудового розслідування обчислюється з моменту внесення відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань до дня повідомлення особі про підозру у кримінальному провадженні, який становить дванадцять місяців щодо злочину невеликої або середньої тяжкості та вісімнадцять місяців – щодо тяжкого або особливо тяжкого злочину.

Враховуючи, що визначений загальний строк досудового розслідування в цьому об'єднаному кримінальному провадженні № 12018160150002589 від 01.10.2018, який становив 33 місяці 3 дні, вийшов за межі строку досудового розслідування злочину, який передбачає найбільш тривалий строк досудового розслідування та жодній особі не повідомлено про підозру слідчий, безальтернативно, зобов'язаний був прийняти рішення про закриття кримінального провадження у зв'язку з закінченням строку досудового розслідування.

Згідно ст. 24 КПК України кожному гарантується право на оскарження процесуальних рішень, дій чи бездіяльності суду, слідчого судді, прокурора, слідчого в порядку, передбаченому цим Кодексом.

Закриття кримінального провадження - це закінчення досудового розслідування, яке відбувається в силу наявності обставин, що виключають кримінальне провадження або за наявності підстав для звільнення особи від кримінальної відповідальності. Подальше розслідування, після закриття кримінального провадження, є неможливим до того часу, коли постанова про закриття кримінального провадження не буде скасована в установленому КПК порядку.

Прийняття рішення про закриття кримінального провадження можливе лише після дослідження всіх обставин кримінального провадження та безпосереднього дослідження і оцінки слідчим, прокурором, показань, речей і документів, які стосуються цього провадження, у їх сукупності. Закриття кримінального провадження є одним із способів його остаточного вирішення, а тому провадження має закриватися після всебічного, повного та об'єктивного дослідження всіх обставин справи та оцінки слідчим всіх зібраних та перевірених доказів, навіть у разі закриття кримінального провадження у зв'язку з закінченням строку досудового розслідування.

Так, у зв'язку із закриттям кримінального провадження за закінченням строків досудового розслідування, передбачених ст.219 КПК України (в редакції чинній на час постановлення постанови слідчим) виключалася можливість проведення будь-яких процесуальних чи слідчих дій, оскільки проведення таких дій поза строками досудового розслідування є неприпустимим та таким, що може привести до визнання недопустимими доказів, зібраних поза строками досудового розслідування.

Відповідно до абзацу другого ч.5 ст.294 КПК України, строк досудового розслідування, що закінчився, поновленню не підлягав.

Щодо змісту та обґрунтованості оскаржуваної постанови слідчого.

Постанова про закриття кримінального провадження датована 19 січня 2022 року, тоді як в її ж мотивувальній частині міститься посилання на ухвалу слідчого судді від 26 січня 2022 року – тобто на судові рішення, яке нібито на дату складення постанови ще фізично не існувало і не могло існувати (а.к.п.39-44 т.4).

Хоча в дійсності таке рішення слідчого судді Болградського районного суду Одеської області було постановлено саме 26.02.2022 року справа № 497/150/22, провадження 1-кс/497/70/22 та оприлюднено в Єдиному державному реєстрі судових рішень (а.к.п.31-38 т.4).

Лише 20.07.2026 року старшим слідчим СВ Болградського РВП ГУНП в Одеській області Кілафли В.В. винесено постанову про виправлення описки допущеної у вступній частині постанови про закриття кримінального провадження № 120181601500002589 від 01.10.2018 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч.2 ст.121 КК України, а саме час прийняття постанови 19.01.2022. Вважати 26.01.2022 вірним часом прийняття постанови про закриття кримінального провадження № 120181601500002589 від 01.10.2018 (а.к.п.46-26 т.4).

Закриваючи кримінальне провадження слідчий керувалася аб.14 ч.1 ст.284 КПК України, стверджуючи, що строк досудового розслідування спливає 27.01.2022 року (а.к.п.39-44 т.4).

При цьому, зазначену норму КПК слідчий в цій постанові не цитує, задля можливості пересвідчитися, що саме і яку норму процесуального закону застосовує слідчий.

Так, зміст конструкції ч.1 ст.284 КПК України в редакції чинній на час постановлення оскаржуваного рішення був саме таким:

1. Кримінальне провадження закривається в разі, якщо:

1) встановлена відсутність події кримінального правопорушення;

2) встановлена відсутність в діянні складу кримінального правопорушення;

3) не встановлені достатні докази для доведення винуватості особи в суді і вичерпані можливості їх отримати;

3¹) не встановлено особу, яка вчинила кримінальне правопорушення, у разі закінчення строків давності притягнення до кримінальної відповідальності, крім випадків вчинення особливо тяжкого злочину проти життя чи здоров'я особи або злочину, за який згідно із законом може бути призначено покарання у виді довічного позбавлення волі.

Учасники кримінального провадження мають право заявляти клопотання прокурору про закриття кримінального провадження за наявності передбачених цим пунктом підстав;

3¹) виключено;

4) набрав чинності закон, яким скасована кримінальна відповідальність за діяння, вчинене особою;

5) помер підозрюваний, обвинувачений, крім випадків, якщо провадження є необхідним для реабілітації померлого;

6) існує вирок по тому самому обвинуваченню, що набрав законної сили, або постановлена ухвала суду про закриття кримінального провадження по тому самому обвинуваченню;

7) потерпілий, а у випадках, передбачених цим Кодексом, його представник відмовився від обвинувачення у кримінальному провадженні у формі приватного обвинувачення, крім кримінального провадження щодо кримінального правопорушення, пов'язаного з домашнім насильством;

8) стосовно кримінального правопорушення, щодо якого не отримано згоди держави, яка видала особу;

9) стосовно податкових зобов'язань особи, яка вчинила дії, передбачені статтею 212 Кримінального кодексу України, досягнутий податковий компроміс відповідно до підрозділу 9² розділу XX "Перехідні положення" Податкового кодексу України;

9¹) існує не скасована постанова слідчого, дізнавача, прокурора про закриття кримінального провадження з підстав, передбачених пунктами 1, 2, 4, 9 цієї частини, у кримінальному провадженні щодо того самого діяння, що розслідувалося з дотриманням вимог щодо підслідності.

Учасники кримінального провадження мають право заявляти клопотання слідчому, дізнавачу, прокурору про закриття кримінального провадження за наявності передбачених цим пунктом підстав;

10) після повідомлення особі про підозру закінчився строк досудового розслідування, визначений статтею 219 цього Кодексу, крім випадку повідомлення особі про підозру у вчиненні тяжкого чи особливо тяжкого злочину проти життя та здоров'я особи.

Слідчий, дізнавач, прокурор зобов'язані закрити кримінальне провадження також у разі, коли строк досудового розслідування, визначений статтею 219 цього Кодексу, закінчився та жодній особі не було повідомлено про підозру.

Законом України «Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України та інших законодавчих актів України щодо посилення самостійності Спеціалізованої антикорупційної прокуратури» від 08.12.2023 № 3509-IX, який набрав чинності 01.01.2024 внесено наступні зміни в КПК України:

4. У статті 219:

частину першу викласти в такій редакції:

"1. Строк досудового розслідування обчислюється з моменту повідомлення особі про підозру до дня звернення до суду з обвинувальним актом, клопотанням про застосування примусових заходів медичного або виховного характеру, клопотанням про звільнення особи від кримінальної відповідальності, клопотанням про закриття кримінального провадження або до дня ухвалення рішення про закриття кримінального провадження";

частину другу та абзац четвертий частини шостої **виключити**.

5. У статті 284:

абзац вісімнадцятий частини першої виключити;

абзац другий частини сьомої після цифр "9" доповнити цифрами "10";

частину дев'яту виключити.

6. Частину першу статті 294 та частину восьму статті 615 **виключити**.

Тобто законодавець, вказане положення ч.1 ст. 284 КПК України рахує як абзац 18.

Що також вбачається із чинної редакції ст. 284 КПК України, в якій п.10 ч.1 викладено наступним чином:

«10) після повідомлення особі про підозру закінчився строк досудового розслідування, визначений статтею 219 цього Кодексу, крім випадку повідомлення особі про підозру у вчиненні тяжкого чи особливо тяжкого злочину проти життя та здоров'я особи.

Абзац вісімнадцятий виключено».

Із мотивувальної частини постанови вбачається, що єдиною й виключною підставою закриття кримінального провадження є вплив строку досудового розслідування. Слідчий прямо вказує: «строк досудового розслідування спливає 27.01.2022. Однак у органу досудового розслідування не достатньо підстав для повідомлення особі про підозру, у вчиненні вказаного кримінального правопорушення».

При цьому в самій постанові наведено розгорнутий перелік проведених слідчих (розшукових) дій: допити потерпілого, слідчий експеримент, огляд місця події, вилучення та огляд відеозаписів, судово-медична експертиза, *пред'явлення для впізнання осіб, на яких вказав потерпілий Істомін О.С., тобто розслідування фактично просунулося до стадії ідентифікації можливих причетних осіб*.

Разом з цим, постановою не містить жодного висновку про відсутність події кримінального правопорушення чи відсутність у діянні складу кримінального правопорушення: причиною закриття є виключно вичерпання строку, обчисленого за частиною другою статті 219 КПК України (в чинній редакції).

В цьому контексті слідчий суддя звертає увагу на правову позицію ККС ВС від 05.06.2025 в справі № 552/6926/23, відповідно до якої в провадженні, де потерпілий вказує на конкретну особу як на таку, що вчинила кримінальне правопорушення щодо нього, орган досудового розслідування за результатами всебічного, повного і неупередженого дослідження всіх обставин кримінального провадження має вирішити питання про наявність чи відсутність події кримінального правопорушення, а за її встановлення – про наявність або відсутність ознак кримінального правопорушення в діянні конкретної особи, про достатність доказів для доведення винуватості конкретної особи в суді, про наявність/відсутність підстав до звільнення від кримінальної відповідальності конкретної особи.

Одеський апеляційний суд також керувався вказаною правовою позицією ККС ВС, постановляючи ухвалу у справі № 519/820/25 від 13.05.2026 року.

У свою чергу суд під час вирішення питання про закриття кримінального провадження має враховувати, чи дотримано органом досудового розслідування вимоги кримінального процесуального закону щодо всебічного, повного і неупередженого дослідження всіх обставин кримінального провадження, що є необхідною умовою належного вирішення завдань кримінального провадження (ст. 2 КПК).

Вказане узгоджується також з практикою касаційного суду викладеною в постановах від 25.08.2021 (справа № 142/536/20), від 29.06.2022 (справа № 725/3569/21),

від 07.06.2023 (справа № 545/51/22), від 18.10.2023 (справа № 750/1575/23).

Разом з цим, проаналізовані слідчим суддею обставини в сукупності свідчать, що потерпілий Істомін О.С. постійно вказував на конкретних осіб, які вчинили кримінальне правопорушення відносно нього, однак слідчим органом досудове розслідування у кримінальному провадженні проведено без всебічного, повного та об'єктивного дослідження всіх обставин справи та оцінки слідчим всіх зібраних та перевірених доказів, який на підставі неупередженого дослідження всього «здобутого» в кримінальному провадженні мав вирішити питання про наявність чи відсутність події кримінального правопорушення, а за її встановлення – про наявність або відсутність ознак кримінального правопорушення в діянні конкретної особи, про достатність доказів для доведення винуватості конкретної особи в суді, про наявність/відсутність підстав до звільнення від кримінальної відповідальності конкретної особи.

Саме тому висновок слідчого про закриття кримінального провадження є передчасним, а **постанова про закриття кримінального провадження підлягає скасуванню.**

Окрім того слідчий суддя зазначає, що чинна, на час винесення постанови про закриття, КПК України, зокрема ч.1 ст.284 КПК України не містила абзацу 14, на який посиляється слідчий, як на правову підставу для винесення оскаржуваної постанови. Тоді як закриття кримінального провадження у зв'язку із закінченням строку досудового розслідування, визначеного ст. 219 КПК України регулювалося абз. 18 ч. 1 ст. 284 КПК України.

Приймаючи рішення про скасування оскаржуваної постанови, слідчий суддя враховує, що практика ЄСПЛ є реальним інструментом захисту прав людини, а Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод має тлумачитися з огляду на сучасні умови.

Зокрема, відповідно до Закону України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини» і Конвенція, і практика ЄСПЛ застосовуються національними судами як джерело права. При цьому, враховувати потрібно не лише рішення проти України, а й рішення щодо інших держав, а також ті справи, у яких ЄСПЛ не встановив порушення, адже вони також містять важливі правові орієнтири.

З моменту ратифікації Україною Конвенції про захист прав людини й основоположних свобод остання (надалі Конвенція) є частиною національного законодавства, водночас правовою основою для застосування при розгляді справ судами України практики, в тому числі рішень, Європейського суду з прав людини є положення Закону України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини». Визначено, що серед аргументів в підтримку обов'язковості практики, зокрема рішень Європейського суду з прав людини як джерела права в правовій системі України є порівняння значення Конвенції про захист прав людини й основоположних свобод та рішень Європейського суду з прав людини із Конституцією України та рішеннями Конституційного суду України.

Стаття 3 Конвенції породжує не лише матеріальний, а й процесуальний обов'язок держави: у разі надходження небезпідставної скарги на жорстоке поведіння компетентні органи повинні провести ефективне офіційне розслідування, здатне забезпечити встановлення та покарання винних осіб.

Цей стандарт, закладений ще у справі *Assenov and Others v. Bulgaria*, послідовно розвинутий Судом, зокрема у справі *Bouyid v. Belgium* [GC], де Суд підкреслив особливу вразливість осіб, які перебувають під контролем держави, та посилений обов'язок держави реагувати на кожне твердження про жорстоке поведінку ретельно, невідкладно та незалежно.

Ефективність розслідування визначається сукупністю критеріїв: невідкладністю та розумною швидкістю; спроможністю встановити та покарати винних осіб; незалежністю осіб, які проводять розслідування, від осіб, причетних до подій; належним залученням потерпілого до процесу; та ретельністю у зборі й дослідженні доказів, включно зі

своєчасним вилученням відеозаписів, речових доказів та проведенням упізнань з дотриманням процесуальної форми (див., Mikheyev v. Russia; Kaverzin v. Ukraine).

У справі «Kaverzin v. Ukraine» Суд визнав існування в Україні системної проблеми — практики закриття кримінальних проваджень за фактами жорстокого поводження без проведення дієвого розслідування, а також констатував, що формальне, ритуальне повторення слідчих дій без реального руху справи саме по собі є порушенням статті 3 Конвенції в її процесуальному аспекті. Обставини цього провадження, викладені нижче, є практично хрестоматійною ілюстрацією саме такої системної проблеми.

Неприпустимість амністії, помилування та строків давності щодо катувань і умисних тяжких злочинів проти особи.

У справі Margus v. Croatia [GC] Велика палата Суду сформулювала принцип, який має визначальне значення для цієї справи: якщо особу звинувачено у вчиненні злочинів, пов'язаних із застосуванням катувань або жорстокого поводження, є принципово важливим, щоб кримінальному провадженню та постановленню вироку не перешкоджали строки давності, а амністія або помилування не застосовувалися.

Суд прямо вказав, що амністія є загалом несумісною з обов'язком держави розслідувати випадки катувань та умисних убивств, а тому обов'язок кримінального переслідування не повинен підриватися наданням безкарності у формі акта амністії, що може розцінюватися як порушення міжнародного права. Застосування амністії до вбивства або поганого поводження із цивільними особами суперечить зобов'язанням держави за статтями 2 і 3 Конвенції, оскільки унеможливорює розслідування таких діянь і неминує створює ситуацію безкарності винних осіб, применшуючи вагу мети захисту, гарантованого цими статтями, та роблячи ілюзорними гарантії права на життя і права не зазнавати поганого поводження (Margus v. Croatia [GC], п. 126–127).

Цей підхід узгоджується з практикою Суду у справі Mocanu and Others v. Romania [GC], де застосування строків давності, що унеможливило притягнення до відповідальності за грубі порушення прав людини, саме по собі було визнано таким, що суперечить процесуальному обов'язку держави за Конвенцією, а також зі справою Okkal? v. Turkey, у якій непропорційно м'яке покарання та подальше уникнення його реального відбування було прирівняне Судом до фактичної безкарності.

Принципове значення цієї практики для цього провадження полягає в тому, що заборона амністії та строків давності стосується не лише формальних актів амністії чи помилування у вузькому розумінні, а будь-якого процесуального механізму, який за своїм практичним результатом призводить до того самого - до унеможливлення притягнення винних до відповідальності. Форма, в якій державний орган забезпечує безкарність, для цілей статей 2 і 3 Конвенції значення не має; має значення виключно результат.

Коли особа висуває небезпідставну скаргу про жорстоке поводження з боку приватних осіб, яке досягає порогу статті 3 Конвенції, держава несе автономний, самостійний від матеріально-правового висновку про наявність порушення, процесуальний обов'язок провести розслідування, здатне забезпечити встановлення фактів, ідентифікацію та, у разі доведеності вини, покарання винних осіб (Assenov and Others v. Bulgaria від 28.10.1998, § 102; Labita v. Italy [GC] від 06.04.2000, § 131).

Цей обов'язок є обов'язком щодо засобів (obligation of means), а не результату, проте він втрачає будь-який сенс, якщо державі дозволено уникати його виконання, посилаючись на власні, нею ж створені організаційні чи юридичні перешкоди.

У справі Kaverzin v. Ukraine від 15.05.2012 Суд визнав існування в Україні системної проблеми, яка полягає у практиці неефективного розслідування скарг на жорстоке поводження з боку працівників правоохоронних органів, включно з формальним, поверхневим характером перевірок, необґрунтованими відмовами в порушенні кримінального провадження чи його закриттям, а також відсутністю реального судового контролю, здатного виправити ці недоліки. Суд описав цю проблему як «замкнене коло» (vicious circle), в якому послідовні процесуальні рішення органів досудового розслідування, попри формальне скасування судом чи прокурором, не призводять до дійсного, змістовного розслідування.

Обставини ж цієї справи: постанова про закриття від 22.10.2019, її скасування 30.12.2020, друга постанова про закриття, знову скасована 30.12.2021 у спосіб, що сам по собі унеможливив подальше розслідування, є практично дослівним відтворенням саме цього замкненого кола, визнаного Судом системною проблемою держави Україна.

Аналогічний підхід послідовно застосовувався Судом у справах *Muta v. Ukraine* від 31.07.2012 та *Davydov and Others v. Ukraine* від 01.07.2010, у яких Суд наголосив, що формальне порушення кримінальної справи чи проведення окремих слідчих дій саме собою не задовольняє вимоги статті 3 Конвенції, якщо розслідування зрештою не спромоглося встановити і притягнути до відповідальності винних осіб з причин, які залежали від органів влади.

З усталеної практики Суду, зокрема узагальненої у справі *Bouyid v. Belgium* [GC] від 28.09.2015 та *Mocanu and Others v. Romania* [GC] від 17.09.2014, випливають такі мінімальні критерії ефективності розслідування за статтею 3 Конвенції: (а) розслідування повинно бути здатним призвести до встановлення фактів справи та ідентифікації і покарання винних осіб, а не бути приреченим на невдачу з самого початку; (б) органи, що здійснюють розслідування, повинні бути незалежними, як інституційно, так і практично, від осіб, причетних до подій; (в) розслідування повинно бути оперативним і здійснюватися з розумною ретельністю; (г) воно повинно піддаватися достатньому елементу публічного контролю, включно з ефективною участю потерпілого; (д) компетентні органи повинні діяти з усією належною сумлінністю і використати всі розумно доступні їм засоби для забезпечення доказів, що стосуються події.

Жоден із цих критеріїв у кримінальному провадженні № 12018160150002589 не був дотриманий.

Викладене дає підстави для однозначного висновку: Постанова слідчого від 19.01.2022 (виправлена описка в даті постанови на 26.01.2022) про закриття кримінального провадження № 12018160150002589 є не самостійним і незалежним процесуальним рішенням, а закономірним результатом послідовності процесуальних дій (багаторічна бездіяльність, неодноразова зміна кваліфікації, штучне об'єднання проваджень безпосередньо перед вичерпанням строку), спрямованих, незалежно від суб'єктивного наміру конкретних посадових осіб, на досягнення результату, прямо забороненого статтями 2 і 3 Конвенції в тлумаченні, наданому Судом у справі *Margus v. Croatia* [GC] та подальшій практиці. Жодна кількість закритих і поновлених постанов, жодна "карусель" перекваліфікацій та об'єднань проваджень не може і не повинна мати наслідком фактичну амністію особам, причетним до заподіяння тяжкої шкоди здоров'ю потерпілого.

Слід зазначити, що представник заявника Істоміна О.С. - адвокат Ягунов Д.В. неодноразово звертався на адресу прокурорів, як процесуальних керівників з заявами, клопотання про вжиття заходів для скасування оскаржуваної постанови слідчого СВ Болградського РВП ГУНП в Одеській області від 26.01.2022 (19.01.2022), які залишились без відповідного реагування.

Враховуючи вищенаведене, слідчий суддя приходить до висновку, що вимога особи, яка подала скаргу про скасування постанови про закриття кримінального провадження, ґрунтується на нормах закону, положеннях Конвенції, практиці ЄСПЛ та підлягає задоволенню.

Згідно з вимогами ч. 2 ст. 307 КПК України, за наслідками розгляду скарги на рішення, дії чи бездіяльність слідчого чи прокурора під час досудового розслідування постановлюється ухвала, якою може бути скасовано рішення слідчого чи прокурора, зобов'язано припинити певну дію, зобов'язано вчинити певну дію, відмовлено у задоволенні скарги.

Частиною 3 цієї статті визначено, що ухвала слідчого судді за результатами розгляду скарги на рішення, дію чи бездіяльність слідчого, дізнавача чи прокурора не може бути оскаржена, окрім ухвали про відмову у задоволенні скарги на постанову про закриття кримінального провадження, скарги на відмову слідчого, прокурора в задоволенні клопотання про закриття кримінального провадження з підстав, визначених пунктом 9-1 частини першої статті 284 цього Кодексу, про скасування повідомлення про підозру та відмову у задоволенні скарги на повідомлення про підозру.

На підставі викладеного, керуючись статтями 2, 3 Конвенції про захист прав людини, ст.ст.2, 9, 22, 219, 284, 303, 305, 306, 307, 309 КПК України, слідчий суддя –

ПОСТАНОВИВ:

Клопотання заявника Істоміна Олега Сергійовича та його представника Ягунова Дмитра Вікторовича про поновлення строку звернення зі скаргою до слідчого судді на постанову слідчого про закриття кримінального провадження – **задовольнити**.

Визнати поважними причини неподання разом із цією скаргою копії постанови слідчого про закриття кримінального провадження № 12018160150002589 від 01.10.2018, з огляду на об'єктивну та документально підтверджену неможливість її отримання потерпілим і його представником попри вжиті ними активні та неодноразові заходи.

Поновити потерпілому Істоміну Олегу Сергійовичу та його представникові адвокату Ягунову Дмитру Вікторовичу процесуальний строк на оскарження постанови про закриття кримінального провадження № 12018160150002589 від 01.10.2018, обчислюючи його з моменту фактичного отримання копії зазначеної постанови.

Постанову слідчого СВ Болградського РВП ГУНП в Одеській області Кілафли В.В. від 19.01.2022 (виправлено на 26.01.2022) про закриття кримінального провадження № 12018160150002589 від 01.10.2018 – **скасувати**.

Матеріали кримінального провадження № 12018160150002589 від 01.10.2018 повернути прокурору Болградської окружної прокуратури для організації здійснення досудового розслідування.

Ухвала оскарженню не підлягає.

Слідчий суддя

С.В.Кодінцева